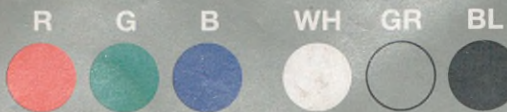

Part Code ST1316

Grey Scale #13

DANES PICTA .COM

A 1 2 3 4 5 6 M 8 9 10 11 12 13 14 15 B 17 18 19

AKADEMIA SZTABU GENERALNEGO
im. Generała Broni Karola Swierczewskiego

ODDZIAŁ WOJSK OPK I LOTNICTWA
KATEDRA WOJSK OPK

DO BĘTKA
SLUPCOWEGO
TAJNE

Egz. Nr 1

Tylko dla wykładowców

pprk dypl. Stanisław JAKÓBCZYK

ĆWICZENIE GRUPOWE DOSKONALĄCE
Nr 273/II OPK

Temat: ORGANIZACJA DZIAŁAŃ BOJOWYCH W plm OPK

Opracowanie metodyczne

020993

ARCHIWUM
SLUCHAJĄCY
ADP
d. gen. broni K. Swierczewski

038384

WARSZAWA

MARZEC

1973

020993

0179

AKADEMIA SZTABU GENERALNEGO
im. Generała Broni Karola Świerczewskiego

ODDZIAŁ WOJSK OPK I LOTNICTWA
KATEDRA WOJSK OPK

DO SZYTKO
SLABOWEGO
TAJNE

Egz. Nr 1

Tylko dla wykładowców

ppłk dypl. Stanisław JAKÓBCZYK

ĆWICZENIE GRUPOWE DOSKONALĄCE
Nr 273/II OPK

Temat: ORGANIZACJA DZIAŁAŃ BOJOWYCH W plm OPK

Opracowanie metodyczne

020993

038384
ARCHIWUM
BIBLIOTEKI
ADP
038384

BB 17
312-10
[illegible]

Opis zawartości

1/ Mapa nr skład. map 004114 1 : 500 000 na 6 ark.
Plan działań bojowych 3 plm OPK.

ARCHIWUM
BIBLIOTEKI SZKOLENIOW
KADEMI WZIASO GEN. PAŁKI
ul. Gen. broni K. Świerczewskiego
17

038384

A K A D E M I A S Z T A B U G E N E R A L N E G O
im.gen.broni K. Świerczewskiego

ODDZIAŁ WOJSK OPK I LOTNICTWA
KATEDRA WOJSK OPK

"ZATWIERDZAM"
SZEF KATEDRY WOJSK OPK

DO BÉYTKU
SŁUŻBOWEGO
T A J N I C E
1

[Signature]
płk doc.dr Jan UCHAŃSKI
Dnia 1973 r.

Tylko dla wykładowców

Panel. prot 1265720

ppłk dypl. Stanisław JAKÓBCZYK

ĆWICZENIE GRUPOWE DOSKONALĄCE Nr 273/II OPK

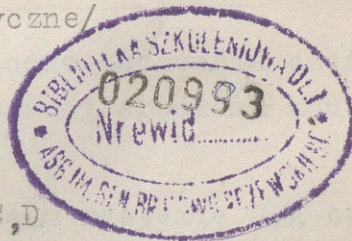
T e m a t : "Organizacja działań bojowych w plm OPK"

/Opracowanie metodyczne/

Mapa: 1 : 500 000

N - 33 - A, B, C, D

N - 34 - A, C

Pozycja planu wydawniczego nr 382

ARCHIWUM
BIBLIOTEKI SZKOLENIOW
SZTABU GENERALNEGO
im. gen. broni K. Świerczewskiego

238384

W A R S Z A W A M A R Z E C 1 9 7 3 R O K

I. T E M A T : "Organizacja działań bojowych w plm OPK"

II. C E L E S Z K O L E N I O W E :

1. Doskonalić umiejętności słuchaczy w zakresie analizy zadania bojowego, oceny sytuacji i podejmowania uzasadnionych decyzji do działań bojowych w systemie OPK z jednoczesnym wykonaniem zadania osłony konwoju morskiego.
2. Pogłębić znajomości kalkulacji własnych możliwości bojowych związanych z wykonywaniem przez plm OPK określonego zadania w systemie OPK.
3. Doskonalić umiejętności i nawyki słuchaczy w zakresie związłego precyzowania decyzji.

III. M E T O D A : Ćwiczenie grupowe.

IV. W A R U N K I P R Z E P R O W A D Z E N I A Ć W I C Z E N I A :

1. Rejon działań bojowych - północno-zachodnia część PRL.
2. Początkowy okres wojny prowadzonej środkami konwencjonalnymi.
3. Pułk prowadzi działania bojowe w systemie OPK osłaniając obiekty w rejonie działań bojowych oraz bierze udział w osłonie północnego kierunku operacyjno-powietrznego.
4. Pułk otrzymuje dodatkowe zadanie osłony konwoju morskiego, przechodzącego wzdłuż wybrzeża morza Bałtyckiego z LENINGRADU do portów w NRD.
5. Przeciwnik - Siły Zbrojne państw NATO.
6. Skład plm, sposób zabezpieczenia działań bojowych i warunki atmosferyczne na okres działań zawarte są w założeniu do ćwiczenia.

7. Ćwiczenie jest prowadzone na wspólnym tle dla trzech rodzajów wojsk OPK /LMB, WRT, Art./ jako jedno z ćwiczeń kompleksowych przewidzianych dla II kursu OPK.

V. SPOSÓB PRZEPROWADZENIA ĆWICZENIA:

Na 5-6 dni przed rozpoczęciem ćwiczenia słuchacze pobierają mapy i założenia. Zgodnie z wytycznymi zawartymi w założeniu oraz wytycznymi wykładowcy, na kolejnych zajęciach metodą ćwiczenia grupowego wypracowują decyzje do działań bojowych.

Po przerobieniu każdego zajęcia wykładowca podaje rozwiązanie katedralne. Sposób podania rozwiązania podany jest w opracowaniu metodycznym do każdego zajęcia.

Podczas prowadzenia ćwiczenia należy zwrócić uwagę na:

- zamiar opracowany przez słuchaczy, który powinien wynikać z sytuacji taktycznej i zadania bojowego oraz powinien dawać podstawę do przeprowadzenia kolejnych zajęć zgodnie z zamiarem dowódcy;
- podjętą decyzję, która winna obejmować elementy dotyczące zarówno działań w systemie OPK, jak również osłony konwoju morskiego;
- opracowany plan działań, który winien odzwierciedlać całość elementów podjętej decyzji do działań bojowych.

VI. STRUKTURA ĆWICZENIA:

Nr zajęcia	Kto prowadzi	Temat, cele szkoleniowe i treść zagadnień poszczególnych zajęć	Ilość godzin
1	2	3	4
1	Katedra OPK	<u>Wnioski z analizy zadania, zamiar i wytyczne dowódcy plm OPK</u> Cele szkoleniowe: 1. Doskonalić słuchaczy w zakresie umiejętności	2

1	2	3	4
		<p>precyzowania właściwych wniosków z analizy zadania, zwięzłego formułowania zamiaru oraz udzielania wytycznych w ścisłym powiązaniu z sytuacją taktyczną.</p> <p>2. Uczyć słuchaczy organizacji działań bojowych w celu osłony konwoju morskiego.</p> <p><u>Zagadnienia szkoleniowe:</u></p> <ol style="list-style-type: none">1. Sprecyzowanie wniosków z analizy zadania.2. Sformułowanie zamiaru do działań bojowych.3. Sprecyzowanie i udzielenie wytycznych dla oficerów sztabu i szefów służb.	
2	Katedra OPK	<p><u>Ocena obiektów osłony</u></p> <p><u>Cele szkoleniowe:</u></p> <ol style="list-style-type: none">1. Uczyć słuchaczy oceny obiektów podlegających osłonie.2. Doskonalić umiejętności w zakresie formułowania wniosków taktycznych z oceny obiektów osłony. <p><u>Zagadnienia szkoleniowe:</u></p> <ol style="list-style-type: none">1. Ocena obiektów osłony w sektorze odpowiedzialności plm OPK.2. Ocena konwoju jako obiektu osłony.	2
3	Katedra OPK	<p><u>Ocena nieprzyjaciela powietrznego</u></p> <p><u>Cele szkoleniowe:</u></p> <ol style="list-style-type: none">1. Doskonalić umiejętności słuchaczy w zakresie właściwej oceny przeciwnika oraz wyciągania wniosków taktycznych w oparciu o konkretną sytuację taktyczną. <p><u>Zagadnienia szkoleniowe:</u></p> <ol style="list-style-type: none">1. Ocena możliwości działań nieprzyjaciela na osłanianie obiekty.2. Ocena prawdopodobnej taktyki działań lotnictwa npla.3. Sprecyzowanie wniosków z dokonanej oceny npla.	2

1	2	3	4
4	Katedra PS	<u>Dane do decyzji i propozycje nawigatorskiego zabezpieczenia plm.</u> <u>Cele szkoleniowe:</u> 1. Doskonalić słuchaczy w zakresie pracy starszego nawigatora plm OPK wykonującego zadanie osłony wojsk i konwoju morskiego. <u>Zagadnienia szkoleniowe:</u> 1. Wnioski z oceny sytuacji taktyczno-nawigacyjnej. 2. Ocena nawigatorskich elementów możliwości wykonania przez plm zadania osłony obiektów w systemie OPK i konwoju morskiego. 3. Propozycje odnośnie osłony konwoju podczas przejścia morzem. 4. Meldowanie wniosków z propozycji.	4
5	Katedra OPK	<u>Ocena własnych możliwości bojowych, sposoby wykonania zadania bojowego.</u> <u>Cele szkoleniowe:</u> 1. Doskonalić umiejętności słuchaczy w kalkulacji sił i środków w zakresie możliwości dyżurowania na lotnisku i w powietrzu. <u>Zagadnienia szkoleniowe:</u> 1. Kalkulacja własnych możliwości bojowych. 2. Kalkulacja wskaźników przestrzennych i wybór sposobów działań bojowych.	4
6	Katedra OPK	<u>Propozycje w zakresie dowodzenia, współdziałania i zabezpieczenia działań bojowych.</u> <u>Cele szkoleniowe:</u> Uczyć słuchaczy zasad organizacji dowodzenia, współdziałania i zabezpieczenia działań bojowych. <u>Zagadnienia szkoleniowe:</u> 1. Organizacja i realizacja dowodzenia i współdziałania podczas prowadzenia działań bojowych. 2. Organizacja i realizacja zabezpieczenia działań bojowych.	4

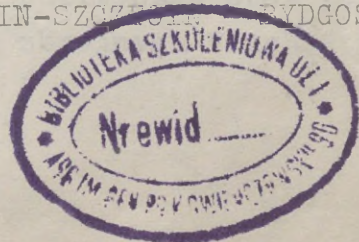
1	2	3	4
7	Katedra WOPK	<u>Sprecyzowanie decyzji i omówienie głównych elementów planu działań bojowych.</u> <u>Cele szkoleniowe:</u> 1. Doskonalić słuchaczy w zakresie związłego formułowania decyzji do działań bojowych. 2. Doskonalić słuchaczy w zakresie znajomości treści i formy planu działań bojowych. <u>Zagadnienia szkoleniowe:</u> 1. Sprecyzowanie decyzji do działań bojowych. 2. Omówienie planu działań bojowych.	4

VII. ZAMIAR OPERACYJNO-TAKTYCZNY:

"ZACHODNI"

1. Prowadzone pertraktacje pokojowe mające na celu zawarcie traktatu pokojowego w EUROPIE były ciągle torpedowane przez przedstawicieli USA i NRF, wskutek czego doszło do zerwania rozmów politycznych.

"Zachodni" przystąpili do realizacji przedsięwzięć związanych z podniesieniem stanu gotowości bojowej wojsk a przede wszystkim lotnictwa i broni rakietowej. Ponadto znacznie zwiększono intensywność lotów rozpoznawczych wzdłuż granicy NRD - NRF oraz wzdłuż wybrzeża Morza Bałtyckiego. O 4.30 1.5 "Zachodni" rozpoczęli działania wojenne na lądzie, morzu i w powietrzu bez stosowania broni jądrowej. W północno-wschodniej części NRF działania bojowe prowadzi Północna Grupa Armii wykonując główne uderzenie w kierunku SZWERIN-SZCZECIN BYDGOSZCZ.

Z zamiarem:

- rozbicia wojsk Frontu Nadmorskiego na terytorium NRD i opanowania przyczółków na rz. ODRA;
- rozbicia w rejonie Pomorza Zachodniego podchodzących odwodów i uchwycenia przyczółków na wschodnim brzegu rz. WISŁA.

2. Działania bojowe Północnej Grupy Armii wspiera i osłania lotnictwo z 2 PTSP.

Głównym celem działań lotnictwa jest:

a/ W pierwszej kolejności uzyskanie przewagi w powietrzu przez

- wielokrotne zmasowane uderzenia na lotniska bazowania lotnictwa myśliwskiego;

- systematyczne obezwładnianie systemu OPL Frontu;
- obezwładniania i niszczenie składów amunicji i mps.

b/ W drugiej kolejności izolacja rejonu działań bojowych poprzez:

- ciągłe obezwładnianie systemu OPK oraz wykonywanie uderzeń na węzły komunikacyjne: SZCZECIN, GRYFINO, NOWOGARD, STARGARD, KOSZALIN;
- systematyczne niszczenie mostów i przepraw w rejonach: SZCZECIN, SZWEDT, KOSTRZYŃ;
- obezwładnianie i niszczenie kolumn wojsk operacyjnych na drogach przemarszu do rubieży rz. WISŁA;
- niszczenie i obezwładnianie okrętów i statków na morzu.

Szczegółowa taktyka działań lotnictwa - załącznik nr 1 do założeń.

"WSCHODNI"

1. W związku z zaostrzającą się sytuacją polityczną oraz podwyższeniem gotowości bojowej w siłach zbrojnych "Zachodnich"

"Wschodni" przeprowadzili częściową skrytą mobilizację oraz wprowadzili stan podwyższonej gotowości bojowej wojsk. 28-29.04 w ramach planowanych ćwiczeń Wojska Frontu Nadmorskiego zostały częściowo przegrupowane na terytorium NRD, a w tym również część lotnictwa operacyjnego. Pozostałe siły frontu przegrupowują się do rejonów wyjściowych oraz od 4.30 1.5 prowadzą działania bojowe celem załamania natarcia "Zachodnich" oraz stworzenia dogodnych warunków przejścia do działań zaczepnych frontu.

2. Działania Frontu Nadmorskiego wspiera i osłania lotnictwo 1 AL. W ramach ćwiczeń lotnictwa frontowego część sił tego lotnictwa została przebazowana na terytorium NRD. Między innymi przebazowane zostały dwa pułki z 3 DLM.

3. Północno-zachodniej części PRL broni przed rozpoznaniem i uderzeniami z powietrza 5 KOPK skupiając główny wysiłek na kierunku północno-zachodnim, oraz osłonie portów: GDYNIA, GDAŃSK, SZCZECIN, baz morskich HEL, USTKA, ŚWINOUJŚCIE. Rejon działań bojowych 5 KOPK: KOSTRZYŃ, OBORNIKI, WŁOCŁAWEK, BRANIEWO.

W tej sytuacji dowódca 5 KOPK zamierza wykorzystać poszczególne rodzaje wojsk następująco:

a/ Lotnictwo myśliwskie do osłony kierunku północnego i północno-zachodniego ze szczególnym uwzględnieniem portów: ŚWINOUJŚCIE, SZCZECIN, KOŁOBRZEG, GDYNIA, GDAŃSK oraz konwojów morskich w strefie przybrzeżnej. Zwalczanie celów powietrznych na średnich i dużych wysokościach, oprzeć na scentralizowanym użyciu lotnictwa myśliwskiego, natomiast na małych wysokościach na samodzielnym prowadzeniu działań bojowych przez poszczególne pułki w wyznaczonych sektorach odpowiedzialności. W celu zmniejszenia skutków uderzeń lotnictwa nieprzyjaciela na lotniska planować bazowanie każdego plm OPK na dwóch lotniskach.

b/ Wojskami raketowymi korpusu w składzie 6 BAR OPK, 7 par OPK, 8 BAR OPK /ćwicząca/ zorganizować obronę obiektowo-strefową wybrzeża morskiego PRL, skupiając główny wysiłek na obronie portów GDYNIA, GDAŃSK, HEL, SZCZECIN.

21 spa OPK bronić mostów na rz. WISŁA w rej. TCZEW-MALBORK
Pierwszorzutowe dywizjony średniego zasięgu przygotować do zwalczania celów nawodnych.

Przydzielone wzmocnienie - cztery dywizjony ogniowe wyposażone w plot zestawy typu S-125 wcielić do 8 par OPK, tworząc 8 BAR OPK z zadaniem wschodniej części wybrzeża morskiego i portów GDYNIA - GDAŃSK - HEL.

c/ Wojska radiotechniczne w składzie 29 i 32 pułk do prowadzenia rozpoznania radiolokacyjnego oraz zabezpieczenia działań bojowych oddziałów lotnictwa myśliwskiego i wojsk raketowych.

32 prt /ćwiczący w rejonie obserwacji: WICKO MORSKIE, GWDA SZCZECINKA, SKOKI, WŁOCŁAWEK, BRANIEWO i dalej wzdłuż północnej granicy do m. WICKO MORSKIE, zabezpieczenie radiolokacyjne działań bojowych zapewnia w oparciu o trzy bataliony radiotechniczne oraz siedem krt, skupiając główny wysiłek na kierunku północno-zachodnim i północnym.
Ugrupowanie całości sił i środków 5 KOPK - jak mapa zamiaru.

4. 3 plm OPK od świtu 3.5 w dalszym ciągu ma zwalczać środki napadu powietrznego nieprzyjaciela na rozkaz z SD 5 KOPK. Ponadto na sygnał "Zorza" podany z SD 5 KOPK we współdziałaniu z 8 BAR samodzielnie zwalczać wszystkie cele w sektorze odpowiedzialności: KLUKI, BYTÓW, HEL, SZTUM. Ponadto być w gotowości do osłony konwoju morskiego na odcinku $18^{\circ}30'$ do $17^{\circ}00'$ długości geograficznej wschodniej przechodzącego około 20-25 km od południowego wybrzeża M_orza Bałtyckiego w kierunku zachodnim.

Nakazana rubież wprowadzenia do walki 40 km pñn wybrzeże Morza Bałtyckiego. Podczas działań samodzielnych zezwala się dowódcy 3 plm wykorzystać jednorazowo nie więcej jak 2/3 sił. Działania bojowe prowadzić z położenia dyżurowania na lotnisku oraz okresowego dyżurowania w strefie nr 1.

W tym celu utrzymywać siły w następujących stopniach gotowości bojowej:

- a/ W dzień w gotowości bojowej nr 1 - klucz samolotów
w gotowości bojowej nr 2 - dwa klucze samolotów.
- b/ W nocy w gotowości bojowej nr 1 - parę samolotów;
w gotowości bojowej nr 2 - klucz samolotów.

Sposób osłony konwoju morskiego oraz ilość sił do jego realizacji przedstawi dowódca pułku podczas meldowania decyzji. Początek osłony konwoju morskiego około 12.00 3.5 średnia prędkość konwoju 18-20 węzłów.

Podczas osłony konwoju morskiego zezwala się dowódcy 3 plm na utrzymywanie sił w poszczególnych stopniach gotowości bojowej wg własnej decyzji.

5. Zamiar dowódcy 3 plm OPK.

Działania bojowe w systemie OPK oraz osłonę konwoju morskiego zamierzam prowadzić jednocześnie całością sił i środków z lotniska KARTUZY i LĘBORK we współdziałaniu z sąsiednimi pułkami lotnictwa myśliwskiego.

Do zwalczania celów na małych wysokościach wykorzystać przede wszystkim samoloty Lim-5. W przypadku większej ilości małych grup i pojedynczych samolotów na małych wysokościach wykorzystywać również samoloty MiG-21. Do działań dziennych planuje 2/3 dobowego wysiłku. Podczas działań samodzielnych jako zasadniczy sposób działań bojowych planuje zwalczanie środków napadu powietrznego nieprzyjaciela z dyżurowania na lotniskach oraz okresowego dyżurowania w powietrzu, przyjmując nakazaną rubież wprowadzenia do walki 40 km północ wybrzeża Morza Bałtyckiego. Do potęgowania działań samolotów działających

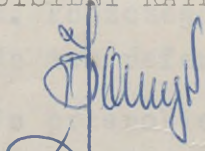
z dyżurowania w powietrzu planuje użycie samolotów dyżurujących w gotowości bojowej nr 1 i 2. Konwój zdecydowanie osłaniać przez ciągłe dyżurowanie pary samolotów MiG-21 na średnich wysokościach oraz pary samolotów Lim-5 lub MiG-21 na małych wysokościach.

Dyżurujące samoloty rozmieścić 10-12 km na północ od przepływającego konwoju, jednak z takim wyliczeniem, aby konwój był ciągle obserwowany przez dyżurujące załogi. W czasie osłony dyżurujące załogi będą przemieszczać się równolegle z przechodzącym konwojem.

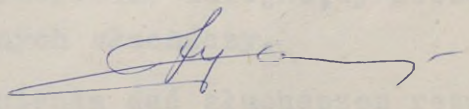
ZAŁĄCZNIKI

- Nr 1 - Mapa zamiaru.
- Nr 2 - Założenie do ćwiczenia.
- Nr 3 - Zajęcie Nr 1
- Nr 4 - Zajęcie Nr 2
- Nr 5 - Zajęcie Nr 3
- Nr 6 - Zajęcie nr 4
- Nr 7 - Zajęcie Nr 5
- Nr 8 - Zajęcie Nr 6
- Nr 9 - Zajęcie Nr 7
- Nr 10- Schemat lotniska KARTUZY.

OPRACOWAŁ:
St. ASYSTENT KATEDRY WOPK

ppłk dypl. Stanisław JAKÓBCZYK

SPRAWDZIŁ:
KIEROWNIK ZESPOŁU IM KAT. WOPK

ppłk dypl. Jerzy FIJAŁKOWSKI

ZAJĘCIE NR 1

- I. T E M A T : "Wnioski z analizy zadania, zamiar i wytyczne dowódcy plm OPK".
- II. CELE SZKOLENIOWE:
1. Doskonalić umiejętności słuchaczy w zakresie umiejętności precyzowania właściwych wniosków z analizy zadania związkę-
go formułowania zamiaru oraz udzielania wytycznych w ścisłym powiązaniu z sytuacją taktyczną.
 2. Uczyć słuchaczy organizacji działań bojowych w celu osłony konwoju morskiego.
- III. ZAGADNIENIA SZKOLENIOWE - 2 godz.
1. Sprecyzowanie wniosków z analizy zadania.
 2. Sformułowanie zamiaru do działań bojowych.
 3. Sprecyzowanie i udzielenie wytycznych dla oficerów sztabu i szefów służb.
- IV. WSKAZÓWKI ORGANIZACYJNO-METODYCZNE
1. W zajęciu przyjmuje się, że dowódca plm po otrzymaniu zadania polecił szefowi sztabu zebrać oficerów sztabu i szefów służb i zapoznać ich z otrzymanym zadaniem. Sam przystępuje do przeprowadzenia analizy zadania.
 2. Poszczególne zagadnienia przerabiać kolejno, wyznaczając do ich referowania poszczególnych słuchaczy.
 3. Po przerobieniu każdego zagadnienia dać słuchaczom rozwiązanie, poprzez odtworzenie go z taśmy magnetofonowej.

4. Wprowadzenie

Czas operacyjny godz. 16.15 2.5.

Dowódca, szef, sztabu, oficerowie sztabu i szefowie służb znajdują się na SD plm. Szef sztabu zapoznaje oficerów sztabu i szefów służb z zadaniem pułku. Dowódca 9 plm przeprowadził analizę zadania i przystępuje do sprecyzowania wniosków z analizy zadania. Na stanowisku dowódcy 3 plm OPK słuchacze II kursu OPK.

V. PROPONOWANE ROZWIĄZANIE

1. Sprecyzowanie wniosków z analizy zadania

Z otrzymanego zadania wynika, że w dniu 3.5 będą jednocześnie wykonywać dwa zadania równoległe tj: realizować osłonę konwoju morskiego oraz działać w systemie OPK 5 KOPK.

Dlatego też do wykonania tych zadań należy przewidywać te same siły a nie dzielić ich na wykonanie poszczególnych zadań.

Jako zasadniczy sposób osłony konwoju przyjąć zwalczanie SNP nieprzyjaciela z położenia dyżurowania w strefach, ponieważ zasięg wykrycia stacji radiolokacyjnych 4 brt nie zapewnia wykrycia tych środków na dalekich podejściach przeznaczając na ten cel nie więcej jak jeden pułkolet. W związku z tym, że w zespole okrętów wsparcia ogniowego znajdują się: okręt dozoru radiolokacyjnego i KPUNIA mam możliwość w niektórych okresach i z niektórych kierunków otrzymywać znacznie wcześniej dane o nalotach /zespół okrętów wsparcia ogniowego znajduje się w ruchu/ jednak muszę wystawić odbiornik do odbioru tych danych na częstotliwości 1575 KHZ.

Ze względu na to że zespół okrętów wsparcia ogniowego znajduje się w ruchu dane te nie będą zbyt dokładne i przede wszystkim muszę liczyć na środki radiolokacyjne 4 brt.

KPUNIA znajdujący się w zespole okrętpw wsparcia ogniowego może jednocześnie naprowadzać 2 załogi /grupy/ na dwa cele powietrzne dlatego też samoloty dyżurujące w strefach należy kierować do naprowadzania z niego natomiast samoloty potęgujące działania z lotniska naprowadzać 2 PSD. W związku z tym, że oprócz osłony konwoju morskiego muszą zwalczać SNP npla w systemie OPK dlatego też muszą dokonać szczegółowych kalkulacji dotyczących możliwości w zakresie dyżurowania na ziemi i w powietrzu.

Konwój przechodzi poza zasięgiem ognia artylerii rakietowej 8 BAR OPK. W związku z tym działania lotnictwa będą odbywać się w oddzielnych strefach i samoloty mogą być naprowadzane z każdego PN. Natomiast podczas działań w systemie OPK należy się liczyć z działaniami we wspólnej strefie z artylerią rakietową dlatego też zachodzi konieczność szczegółowego uzgodnienia elementów współdziałania.

W związku z tym do podjęcia decyzji będą mi potrzebne następujące dane:

- wnioski z oceny możliwości działań lotnictwa nieprzyjaciela na obiekty;
- wnioski z prawdopodobnej taktyki działań lotnictwa nieprzyjaciela;
- możliwości plm w zakresie wykonania zadania z położenia dyżurowania na lotnisku i w powietrzu z uwzględnieniem możliwości okrętu dozoru radiolokacyjnego i bez niego;
- propozycje wykorzystania środków UL do zabezpieczenia dyżurujących samolotów nad morzem;
- propozycje dotyczące sposobu osłony konwoju morskiego;
- propozycje dotyczące możliwości pułku w dyżurowaniu na ziemi i w powietrzu;
- propozycje w zakresie dowodzenia i współdziałania.

Wprowadzenie

Godzina 16.20 2.5.

Szef Sztabu zapoznał oficerów sztabu i szefów służb z zadaniem a dowódca pułku sprecyzował wnioski z analizy zadania i przystępuje do zapoznania oficerów sztabu i szefów służb z zamiarem.

Na stanowisku dowódcy 3 plm OPK słuchacze II kursu OPK.

2. Sformułowanie zamiaru do działań bojowych.

Postawione przed pułkiem zadanie zamierzam wykonać w następujący sposób:

Działania bojowe prowadzić całością sił i środków wykonując jednocześnie zadanie osłony konwoju oraz osłony obiektów w systemie OPK.

Jako zasadniczy sposób osłony konwoju morskiego przewiduje zwalczanie środków napadu powietrznego nieprzyjaciela z położenia dyżurowania w strefach, natomiast podczas działań w systemie OPK z położenia dyżurowania na lotniskach. Podczas osłony konwoju morskiego, strefy dyżurowania rozmieścić tak aby dyżurujące samoloty nie przelatowały nad ugrupowaniem konwoju, lecz z boku od strony północnej. Dyżurujące samoloty winny ciągle mieć w polu obserwacji przechodzący konwój.

Orientacyjny czas osłony 12.00-15.00 3.5.

Do dyżurowania w powietrzu podczas osłony konwoju morskiego przewiduje się nie więcej jak jeden pułkolot. Do działań bojowych w ciągu dnia i nocy przewiduje dyżurowanie na lotniskach maksymalnie możliwą ilością sił w gotowości bojowej Nr 1 i 2, przeznaczając do działań dziennych 81 s/l do działań nocnych 54 s/l. W czasie dyżurowania w powietrzu przewiduje zmniejszenie sił w gotowości bojowej Nr 2 o ilość samolotów dyżurujących w strefach.

Dowodzenie działaniami bojowymi odbywać się będzie z połączonego stanowiska dowodzenia w m. KARTUZY. Podczas działań samodzielnych we wspólnej strefie z artylerią raketową, naprowadzanie samolotów na cele powietrzne odbywać się będzie wyłącznie z PSD. Podczas osłony konwoju morskiego samoloty dyżurujące w strefach przekazywać do naprowadzenia na KPUNIA, jednak nie więcej jak dwie grupy do jednoczesnego naprowadzania na kanale III. Kryptonim KPUNIA - FALA - 20.

W przypadku nalotu SNP nieprzyjaciela na małych wysokościach przewiduje działania z patrolowania w powietrzu. Do patrolowania w pierwszej kolejności przewiduje użyć samoloty Lim-5.

W celu zapewnienia możliwości odbioru danych o SNP wykonujących lot z kierunku północnego na SD wystawić odbiorniki do odbioru tych informacji na częstotliwości 1575 KHZ.

Wprowadzenie

Godzina 16.30 2.5.

Dowódca pułku zapoznał oficerów sztabu i szefów służb z zamiarem działań i przystępuje do udzielania wytycznych do opracowania danych do decyzji.

3. Sprecyzowanie i udzielenie wytycznych dla oficerów sztabu i szefów służb.

1. Pomocnik szefa sztabu d/s rozpoznania na godz. 17.30 być gotowym do przedstawienia:

- wniosków z oceny możliwości działań lotnictwa nieprzyjaciela na osłaniane obiekty w sektorze odpowiedzialności plm;
- wniosków z oceny prawdopodobnej taktyki działań lotnictwa nieprzyjaciela.

St.pomocnik szefa sztabu na godz.17.40 być gotowym do przedstawienia:

- wniosków z oceny obiektów osłony w sektorze odpowiedzialności;
- wniosków z oceny konwoju jako obiektu osłony;
- kalkulacji dotyczących potrzebnej ilości samolotów nieprzyjaciela do zniszczenia tych obiektów.

St.nawigator plm na godz. 17.50 być gotowym do przedstawienia:

- wniosków z oceny sytuacji taktyczno-nawigacyjnej;
- wniosków z oceny nawigatorskich elementów możliwości wykonania przez plm zadania osłony obiektów w systemie OPK i konwoju morskiego;
- propozycji odnośnie osłony konwoju podczas przejścia morzem. /W tym rozmieszczenie stref dyżurowania podczas osłony konwoju morskiego/.

Zastępca d/s liniowych na godz. 18.00 być gotowym do przedstawienia:

- wniosków z kalkulacji własnych możliwości bojowych;
- wniosków z kalkulacji przestrzennych i propozycji sposobów działań bojowych.
- Koncepcję walki powietrznej.

Szef sztabu na godz. 18.10 być gotowym do przedstawienia:

- propozycji w zakresie organizacji i realizacji dowodzenia i współdziałania podczas prowadzenia działań bojowych;
- propozycji w zakresie organizacji i realizacji zabezpieczenia działań bojowych.

VI. DO NASTĘPNYCH ZAJĘĆ PRZYGOTOWAĆ:

- a/ Wnioski z oceny obiektów osłony w sektorze odpowiedzialności.
- b/ Wnioski z oceny konwoju jako obiektu osłony.
- c/ Określić potrzebną ilość samolotów F-104G do zniszczenia tych obiektów.
- d/ Do kalkulacji przyjąć następujące obiekty o wymiarach:
 - tankowiec 150 x 20 x 8 m;
 - most drogowy żelbetonowy 960 x 12 m;
 - węzeł kolejowy 200 x 1500 m;
 - dywizjon ogniowy R = 200 m /Kształt koła/;
 - RLP 500 x 200 m.

ZAJĘCIE NR 2

I. T E M A T : "Ocena obiektów osłony"

II. CELE SZKOLENIOWE:

1. Uczyć słuchaczy metody i treści oceny obiektów podlegających osłonie.
2. Doskonalić umiejętności w zakresie formułowania wniosków taktycznych z oceny obiektów osłony.

III. ZAGADNIENIA SZKOLENIOWE - 2 godz.

1. Ocena obiektów osłony w sektorze odpowiedzialności plm OPK.
2. Ocena konwoju jako obiektu osłony.

IV. WSKAZÓWKI ORGANIZACYJNO-METODYCZNE

1. Podczas nauki własnej przeprowadzić konsultację na temat sposobu oceny obiektów osłony z punktu jego ważności i odporności na uderzenia nieprzyjaciela oraz omówić sposób określania potrzebnej ilości samolotów nieprzyjaciela do zniszczenia danego obiektu. Podczas kalkulacji przyjmować dane poligonowe^x. Ponadto podkreślić, że jest to element oceny terenu i tylko dla celów szkoleniowych został wyodrębniony.
2. W czasie zajęć po przerobieniu każdego zagadnienia pokazać proponowane rozwiązanie przy pomocy rzutnika BALTAZAR, wg uznania wykładowcy.
Omawiając wyniki obliczeń należy podkreślić, że są to normy poligonowe, które składają szereg uproszczeń.

x/ W rozwiązaniu wykorzystano rękopis płk dypl.nawig.
Ryszarda SIEDLECKIEGO

3. Wprowadzenie

Godzina 17.00 2.5.

St.pomocnik szefa sztabu otrzymał wytyczne od dowódcy pułku lotnictwa myśliwskiego do przygotowania wniosków z oceny obiektów i przystępuje do pracy.

Na stanowisku st.pomocnika szefa sztabu słuchacze III kursu OPK.

V. PROPONOWANE ROZWIĄZANIE

1. Ocena obiektów osłony w sektorze odpowiedzialności plm OPK.

W sektorze odpowiedzialności 3 plm OPK znajdują się następujące obiekty podlegające osłonie:

1. Mosty w m. MALBORK, TCZEW, SIEROWO.
2. Porty: GDYNIA, GDAŃSK, HEL.
3. Węzły komunikacyjne: TCZEW, PRUSZCZ GDAŃSKI, LEBORK.
4. P sterunki radiolokacyjne: WŁADYSŁAWOWO, KARTUZY.
5. Dywizjony ogniowe: ŁEBA, WŁADYSŁAWOWO, HEL, SŁUCHOWO, KARTUZY.
6. Lotniska: SŁUPSK, LEBORK, BYTÓW, KARTUZY.

Najważniejszymi z tych obiektów są miasta GDYNIA i GDAŃSK ponieważ oprócz portów stanowią one ważne ośrodki przemysłowe i administracyjno-polityczne.

Są to obiekty stosunkowo odporne na uderzenia środkami konwencjonalnymi niemniej jednak posiadają szereg urządzeń i obiektów wrażliwych na uderzenia, a ich zniszczenie może poważnie zakłócić funkcjonowanie zakładów przemysłowych i portów:

Do tych obiektów należy zaliczyć:

- elektrownie;
- stacje kolejowe;
- przepompownie wodociągowe;
- urządzenia portowe i stocznie

Pozostałe obiekty jak mosty, węzły komunikacyjne, posterunki radiolokacyjne i dywizjony ogniowe są obiektami odpornymi na uderzenia i ich obezwładnienie wymaga bezpośredniego trafienia.

W związku z tym, że są to obiekty stałe i trudne do zamaskowania dlatego tym samym nieprzyjaciel nie będzie miał poważniejszych trudności w ich odszukaniu i wykonaniu uderzenia, zarówno przy użyciu bomb jak i pocisków rakietowych powietrze-ziemia odpalanych z dużych odległości. Zachodzi zatem konieczność zwalczania SNP npla na dalekich podejściach do tych obiektów.

Do niszczenia tych obiektów npl najprawdopodobniej użyje samolotów F-104G lub F-4C, których ilość można określić drogą obliczeń matematycznych w następujący sposób:

Dane wyjściowe:

a/ F-104G - zasadniczy ładunek bombowy 2-3 bomby 1000 funtowe /około 450 kg/.

Przyjmuje się 2 bomby o wagomiarze około 500 kg /burzące lub odłamkowo-burzące, lub zbiorniki z płynem zapalającym typu napalm/.

b/ Konieczna liczba trafień zapewniająca uzyskanie określonych zniszczeń;

- dla celów jednorodnych jak mosty, okręty, drogi startowe na lotniskach itp. wg danych informacyjnych z tabel /na podstawie doświadczeń praktycznych i obliczeń/;

- dla celów powierzchniowych, grupowych jak stanowiska ogniowe, artylerii, posterunki radiolokacyjne itp. oblicza się wg wzoru:

$$M_t = \frac{D \times K}{f_b}$$

gdzie: - D, K wymiary rzeczywiste powierzchni celu w m;
- f_b taktyczna norma rażenia bomby w m^2 określana z tabel zależna od charakteru celu, stosowanych środków rażenia i założonego stopnia zniszczeń.

Dla określenia prawdopodobieństwa trafienia niezbędną jest znajomość wskaźnika rozrzutu jakim jest uchylenie prawdopodobne E_x i E_y zależne w głównej mierze od warunków i sposobów bombardowania.

E_x i E_y oblicza się wg wzorów normatywnych ustalonych na podstawie praktycznych bombardowań poligonowych. Dla małych wysokości:

$$E_x = K [10H + 0,12 V / 1 - \sin \lambda /] \quad /w m/$$
$$E_y = K [10H + 0,12 V / 1 - \sin \lambda /] /0,45 + 0,55H/ \quad /w m/$$

Dla średnich wysokości:

$$E_x = E_y = K [10H + 0,12 V / 1 - \sin \lambda /] \quad /w m/$$

gdzie: - K - współczynnik wyszkolenia załóg /0,5, 0,75, 1,0/;
- λ - kąt nurkowania;
- H - wysokość bombardowania w km;
- V - Prędkość lotu w czasie bombardowania w km/godz.

Typowe warunki bombardowania i odpowiadające im wartości uchylenia prawdopodobnych:

- lot poziomy - $H_b = 50 - 70$ m, $V_b = 800$ km/godz.

$$E_x = 72 \text{ m}, E_y = 34 \text{ m}$$

- $H_b = 300 - 500$ m, $V_b = 900$ km/godz.

$$E_x = 85 \text{ m}, E_y = 62 \text{ m}$$

- lot nurkowy - $H_{wpr} = 850$ m, $H_b = 500$ m, $\lambda = 10^\circ$

- $V_{wpr} = 900$ km/godz, $V_b = 900$ km/godz.

$$E_x = 70 \text{ m}, E_y = 51 \text{ m}.$$

- $H_{wpr} = 2200$ m, $H_b = 1000$ m, $\lambda = 30^\circ$

- $V_{wpr} = 880$ km/godz. $V_b = 900$ km/godz.

$$E_x = E_y = 48 \text{ m}.$$

Potrzebna ilość samolotów do zniszczenia obiektów.

Cel: most drogowy żelbetonowy:

Wymiary rzeczywiste celu

$$D = K_1 = 960; K = D_1 = 12 \text{ m}$$

Bombardowanie z lotu nurkowego / $\lambda = 30^0$ / nalot w poprzek

$$K_d = \frac{12}{48} = 0,25$$

$$K_k = \frac{960}{48} = 20$$

$$D\% = 2,7\%, K\% = 100\%, P\% = 2,7\%$$

gdzie:- D,K wymiary rzeczywiste celu;

- D_1, K_1 wymiary obliczeniowe celu;

- D% oczekiwany procent trafień wg donośności

- K% oczekiwany procent trafień wg kierunku;

- P% sumaryczny procent trafień.

Oczekiwana liczba trafień z jednego samolotu

$$M = \frac{2 \cdot 2,7}{100} = 0,054$$

Konieczna liczba samolotów /dla uzyskania 2 trafień/

$$N = \frac{2}{0,054} = 37 \text{ samolotów}$$

Cel: stacja kolejowa lub rozrządowa węzła kolejowego.

Wymiary rzeczywiste 200 x 1500 m.

Taktyczna norma rażenia bomby /FAB-500/ dla zburzenia 20-30% torowisk, składów i urządzeń i przerwania pracy na okres 4-6 godzin $fb = 3600 \text{ m}^2$.

$$\text{Konieczna ilość trafień } M_t = \frac{200 \times 1500}{3600} = 83,5$$

Bombardowanie z lotu poziomego /H=300-500 m/ nalot wzdłuż celu

$$K_d = \frac{1500}{85} = 17,6$$

$$K_k = \frac{200}{62} = 3,25$$

$$D\% = 100\%$$

$$K\% = 53,2\%$$

$$P\% = 53,2\%$$

Oczekiwana liczba trafień z pary samolotów

$$M = \frac{4 \cdot 53,2}{100} = 2,128$$

$$\text{Konieczna liczba samolotów } N = \frac{83,25}{2,128} = 39,4 = 40 \text{ par}$$

Przy bombardowaniu z lotu nurkowego pod kątem 10° $N = 33$ pary.

Cel: dywizjon ogniowy

Powierzchnia o promieniu 200 m $S = 126000 \text{ m}^2$

Taktyczna norma rażenia bomby dla obezwładnienia celu

$fb = 4600 \text{ m}^2$. Konieczna liczba trafień

$$M = \frac{S}{fb} = \frac{126000}{4600} = 27,2$$

	Lot poziomy	Lot nurkowy
Wymiary względne celu $D = K = 1,77 R$	$K_d = \frac{354}{85} = 4,2$ $K_k = \frac{354}{62} = 5,7$	$K_d = K_k = \frac{354}{48} = 7,4$
Oczekiwany % trafień	$D\% = 66\%, K\% = 83,7\%, P\% = 55,8\%$	$D\% = 92,8\%, K\% = 92,6\%$ $P\% = 86,2\%$
Oczekiwany liczba tra- fień z pary	$M = \frac{4 \cdot 55,8}{100} = 2,23$	$M = \frac{4 \cdot 86,2}{100} = 3,45$
Konieczna liczba par samolotów	$M = \frac{M \cdot t}{M} = \frac{27,3}{2,23} = 12 \text{ par}$	$N = \frac{27,3}{3,45} = 8 \text{ par}$

Cel posterunku radiolokacyjnego na powierzchni 500 x 200 m w składzie 3 stacji radiolokacyjnych. Każda na powierzchni 150 x 100 m. Taktyczna norma rażenia bomby dla obezwładnienia celu $f_b = 4600 \text{ m}^2$.

Konieczna liczba trafień	500 x 200		150 x 100 /x3/		
$M_t = \frac{D \times K}{f_b}$	21,7		3,26		
	Lot poziomy	Lot nurkowy	Lot poziomy	Lot nurkowy	
Wymiary względne celu K_d	5,9	10,4	1,8	3,1	
K_k	3,2	4,2	1,6	2,2	
Oczekiwany procent trafień z pary samolotów	D%	84,4%	98,6%	22,9%	47,8%
	K%	51,0%	66,5%	22,0%	32,6%
	P%	43,1%	65,6%	5,03%	15,6%
Oczekiwana liczba trafień M z pary samolotów	1,72%	2,62%	0,202%	0,624%	
Konieczna liczba par samolotów N	12,6	8,3	16,1x3	5,23x3	

2. Ocena konwoju jako obiektu osłony.

W związku z tym, że konwój przechodzi około 20-30 km od linii brzegowej nie ma możliwości osłony jego z położenia dyżuruwania na lotnisku szczególnie podczas nalotu na małych wysokościach.

Ponadto konwój przechodzący morzem jest stosunkowo łatwy do wykrycia zarówno sposobem wzrokowym, jak również i przy pomocy celowników radiolokacyjnych /duża kontrastowość/.

Konwój jest obiektem, który wymaga szczególnej osłony przez lotnictwo myśliwskie, a ponadto następuje szereg trudności w jego osłonie, ponieważ jest obiektem ruchomym. Podczas dyżurowania w powietrzu strefy dyżurowania muszą być tak usytuowane aby dyżurujące załogi przez cały czas posiadały jego w polu obserwacji, ponieważ nie będzie on widoczny na wskaźnikach obserwacji okrężnej, a tym samym nawigatorzy nie będą mogli dokładnie wyprowadzić w rejon osłony. Podczas dyżurowania, grupy samolotów dyżurujących winny być tak usytuowane aby nie przelatywać nad osłanianym konwojem, ponieważ środki OPL prowadzą ogień do wszystkich samolotów znajdujących się nad konwojem.

Do niszczenia konwoju npl prawdopodobnie użyje samolotów F-104G, których ilość można określić następująco:

Cel tankowiec o wyporności 10000 BRT

Wymiary rzeczywiste: $D = 150$ m, $K = 20$ m, $h = 8$ m.

Nalot w poprzek celu z małych wysokości /50-70 m/.

Wymiary obliczeniowe celu:

$$D_1 = l_{bt} + R + K$$

gdzie: $l_{bt} = h \cdot \operatorname{tg} \beta_b = 8 \cdot 5,67 = 45,5$ m

$\beta_b = 10^\circ$ kąt toru lotu bomby

$R = 8$ m dla bomb burzących 500 kg

$$D_1 = 45,5 + 8 + 20 = 73,5$$
 m

$$K_1 = D + 150$$
 m

Konieczna liczba trafień - 2 /uszkodzenie lub zatopienie/

Wymiary względne celu w uchyleniach prawdopodobnych:

$$K_d = \frac{D_1}{E_x} = \frac{73,5}{72} = 1,0$$

$$K_k = \frac{K_1}{E_y} = \frac{150}{34} = 4,4$$

V. Oczekiwany procent trafień:

$$D\% = 11,5\%;$$

$$K\% = 69,4\%;$$

$$P\% = \frac{D\% \cdot K\%}{100} = 7,9\% \text{ dla pary samolotów}$$

Oczekiwana liczba trafień z pary samolotów: 2

$$M = \frac{n \cdot P\%}{100} = \frac{4 \cdot 7,9\%}{100} = 0,316$$

Konieczna liczba par samolotów: 12-13 samolotów

$$N = \frac{Mt}{M} = \frac{2}{0,316} = 6,36 = 7 \text{ par}$$

Z lotu nurkowego należy realizować kompleksowo

Wymiary obliczeniowe celu: $D_1 = K + 2R = 36 \text{ m}$
 $K_1 = D = 150 \text{ m}$

Wymiary względne celu: $K_d = 0,75$
 $K_k = 3,1$

Oczekiwany % trafień: $D\% = 8,4\%$
 $K\% = 48,9\%$

$$P\% = \frac{8,4 \cdot 48,9}{100} = 4,1\%$$

Oczekiwana liczba trafień z pary samolotów: 2

$$M = \frac{4 \cdot 4,1}{100} = 0,164 \text{ bomby}$$

- Konieczna ilość par samolotów: 12-13 samolotów

- Ocena prawdopodobnej taktyki lotnictwa nieprzyjaciela.

$$N = \frac{Mt}{M} = \frac{2}{0,164} = 12,2 = 13 \text{ par}$$

W n i o s k i :

1. Cele o małych wymiarach są mało opracalne do uderzeń bombowych dlatego prawdopodobnie nieprzyjacieli do ich niszczenia będzie wykorzystywał uzbrojenie artyleryjskie i raketowe. W związku z tym nawet przy nalotach na małych wysokościach podczas atakowania celów zmuszony będzie nabierać wysokość nad celem do 1500-2000 m.
 2. Do obezwładniania obiektów osłony potrzebne jest od 12 do 60 samolotów. W związku z tym należy się liczyć że na jeden obiekt npl będzie kierował nie więcej jak 12-18 samolotów /utrudniony manewr w rejonie celu/ lecz atak będzie powtarzany kilkakrotnie aż do zniszczenia celu.
 3. W związku z tym, że obiekty osłony rozmieszczone są w całym sektorze zatem ich osłonę należy realizować kompleksowo poprzez niedopuszczenie do przelotów samolotów z kierunku północnego.
 4. W związku z tym, że prawdopodobieństwo rażenia celów punktowych przy użyciu bomb jest małe należy się liczyć że npl będzie wykorzystywał do ich niszczenia pociski raketowe klasy "powietrze-ziemia".
 5. Dywizjony pierwszorzutowe oraz RLP w rejonie WŁADYSŁAWOWO jesteśmy w stanie osłonić poprzez wprowadzanie LM na nakazanej rubieży wprowadzenia do walki. Pozostałe obiekty można osłaniać wprowadzając samoloty myśliwskie na wysokości linii brzegowej.
- VI. Do następnych zajęć przygotować:
- Ocena możliwości działań nieprzyjaciela na osłanianie obiekty.
 - Ocena prawdopodobnej taktyki lotnictwa nieprzyjaciela.

V. PROPOZYCJE ROZWIĄZANIA
ZAJĘCIE NR 3

I. T E M A T : "Ocena nieprzyjaciela powietrznego"

II. CELE SZKOLENIOWE:

1. Doskonalić umiejętności słuchaczy w zakresie właściwej oceny przeciwnika oraz wyciągania wniosków taktycznych w oparciu o konkretną sytuację taktyczną.

III. ZAGADNIENIA SZKOLENIOWE: - 2 godz.

1. Ocena możliwości działań nieprzyjaciela na osłaniane obiekty.
2. Ocena prawdopodobnej taktyki działań lotnictwa nieprzyjaciela.

IV. WSKAZÓWKI ORGANIZACYJNO-METODYCZNE

1. Ocena możliwości i taktyki działań lotnictwa nieprzyjaciela słuchacze przygotowują na nauce własnej zgodnie z otrzymanymi wytycznymi.
2. Do zreferowania poszczególnych zagadnień należy wyznaczyć 1-2 słuchaczy, a po czym w miarę potrzeby pozostali winni uzupełnić referujących.
Po przerobieniu wszystkich zagadnień należy podać proponowane rozwiązania poprzez odtworzenie z taśmy magnetofonowej.
3. Wprowadzenie godzina 17.00 2.5.
Pomocnik szefa sztabu d/s rozpoznania otrzymał wytyczne od dowódcy pułku lotnictwa myśliwskiego do przygotowania wniosków z oceny npla i przystępuje do pracy.
Na stanowisku pomocnika szefa sztabu słuchacze II kursu OPK,

V. PROPONOWANE ROZWIĄZANIE

1. Ocena możliwości działań lotnictwa nieprzyjaciela na osłaniane obiekty.

W związku z tym, że jest to początkowy okres wojny i przez rejon działań bojowych 5 KOPK oraz drogą morską odbywa się przegrupowanie wojsk oraz dowóz zaopatrzenia należy się liczyć z tym, że nieprzyjaciel będzie dążył do izolacji rejonu działań poprzez wykonywanie nalotów zmasowanych i kolejnych na obiekty położone w sektorze odpowiedzialności pułku.

Uderzenia mogą wykonywać:

- Samoloty F-4C i F-104G ze składu 2 PTSP przy użyciu bomb, pocisków raketowych i uzbrojenia artyleryjskiego na obiekty w sektorze odpowiedzialności;
- Samoloty F-104G ze składu lotnictwa morskiego NRF przeważnie na obiekty morskie /porty, konwoje/ przy użyciu bomb i pocisków raketowych klasy powietrze-ziemia;
- Samoloty strategiczne lotnictwa brytyjskiego. Nie należy wykluczać możliwości działań lotnictwa podkładowego z lotniskowców wyłącznie na obiekty morskie. Najbardziej prawdopodobnymi kierunkami nalotów lotnictwa nieprzyjaciela na obiekty położone w sektorze odpowiedzialności pułku będą:
 - kierunek północny z nad morza, jako główny z którego należy oczekiwać większości uderzeń lotnictwa nieprzyjaciela w ogóle a na konwój morskie w szczególności.
 - Kierunek zachodni z którego należy oczekiwać nalotów ze znacznie mniejszą intensywnością i tylko lotnictwa myśliwsko-bombowego.

W przypadku prowadzenia działań wojennych w dalszym ciągu z użyciem konwencjonalnych środków rażenia należy się liczyć z dużym nasileniem uderzeń lotnictwa na środki OPK a w tym na lotniska w pierwszej kolejności, a następnie na

b/ system komunikacji a w tym również na okręty i konwoje morskie.

c/ W tym przypadku obiektami uderzeń najprawdopodobniej będą:
- porty GDYNIA, GDAŃSK i HEL oraz okręty i konwoje morskie;
- wojska operacyjne czasowo rozmieszczone w rejonie 5 KOPK oraz podczas ich przeprawy przez rzekę WISŁA;

- węzły komunikacyjne: TCZEW, PRUSZCZ GDAŃSKI, LĘBORK;

- mosty na rzece WISŁA, MALBORK, TCZEW, SIEROWO;

- posterunki radiolokacyjne: WŁADYSŁAWOWO, KARTUZY;

- dywizjony ogniowe: LEBA, WŁADYSŁAWOWO, SŁUCHOWO, HEL, KARTUZY;

- stanowiska dowodzenia systemu OPK.

- lotniska: SŁUPSK, LĘBORK, KARTUZY, BYTÓW;

Podczas uderzeń na te obiekty prawdopodobnie będą działać przede wszystkim samoloty myśliwsko-bombowe typu F-4C i F-104G. Prawdopodobieństwo działań samolotów myśliwsko-bombowych typu G-91 jest mało prawdopodobne.

Lotnictwo strategiczne najprawdopodobniej ograniczy swoją działalność do wykonywania uderzeń na porty. Należy się liczyć również z tym, że lotnictwo strategiczne może przelatywać przez sektor odpowiedzialności plm w celu wykonania zadania w głębi terytorium PRL.

W n i o s k i :

a/ W sektorze odpowiedzialności 3 plm należy się liczyć z nalotami następujących typów samolotów:

- głównie samolotów F-104G i F-4C;

- samolotów rozpoznawczych typu RF-104G;

- na obiekty morskie mogą działać samoloty lotnictwa pokładowego typu A-6A, oraz "Buccaner";

- nie należy wykluczać możliwości działania samolotów lotnictwa strategicznego przede wszystkim typu "V" a niekiedy nawet B-52.

- b/ Najbardziej prawdopodobny kierunek nalotów w sektorze działań pułku jest kierunek północny.
- c/ W czasie działań należy się liczyć ze szczególnym nasileniem zakłóceń radioelektronicznych podczas nalotów z kierunku północnego.

2. Ocena prawdopodobnej taktyki lotnictwa nieprzyjaciela.

a/ Lotnictwo strategiczne.

Naloty lotnictwa strategicznego mogą być wykonywane jedynie na porty GDYNIA, GDAŃSK lub HEL. Podczas tych nalotów należy się liczyć z małymi grupami na małych i średnich wysokościach przy prędkościach 700-800 km/godz. Podczas tych nalotów należy się liczyć z silnym przeciwdziałaniem radioelektronicznym. Podczas nalotów npl najprawdopodobniej będzie szeroko stosował pociski Hound Dog odpalając je bez wchodzenia w strefę ognia artylerii rakietowej. Nie należy wykluczać uderzeń z wykorzystaniem bomb dużych wagomiarów.

b/ Lotnictwo myśliwsko-szturmowe:

Należy oczekiwać, że większość nalotów lotnictwa nieprzyjaciela będzie wykonywanych przy użyciu samolotów myśliwsko-bombowych, grupami w składzie ~~do 12-18~~ samolotów.

Do obezwładnienia niektórych obiektów ^{8 do 12} potrzebne będą znacznie większe grupy /np do zatopienia 50% okrętów konwoju potrzeba około 70 samolotów F-104G przy działaniach z lotu poziomego/ niemniej jednak z uwagi na utrudniony manewr w rejonie celu nie należy spodziewać się większych grup. Należy przypuszczać, że npl będzie dokonywał kilku lub nawet kilkunastu nalotów na ten sam obiekt celem jego zniszczenia. Obiektami na które prawdopodobnie nieprzyjaciel będzie kilkakrotnie wykonywał uderzenie będą:

- konwój morski;
- węzły kolejowe: TCZEW, PRUSZCZ GDAŃSKI, LEBORK;
- mosty w m. MALBORK, TCZEW, SIEROWO;
- posterunki radiolokacyjne: WŁADYSŁAWOWO, KARTUZY;
- lotniska: SŁUPSK, LEBORK, KARTUZY, BYTÒW.

W zależności od charakteru obiektu nieprzyjaciela będzie wydzielał następującą ilość samolotów:

- na konwój do 18 samolotów;
- na mosty do 12 samolotów;
- na lotniska do 12 samolotów;
- na węzły kolejowe do 18 samolotów;
- na RLP do 4-6 samolotów.

c/ Dolot do celu i powrót samolotów nieprzyjaciela będzie najprawdopodobniej odbywał się ze zmiennym profilem lotu z tym, że podczas dolotu do rubieży wykrycia i powrót będzie odbywał się na dużych wysokościach. Podczas nalotów na małych wysokościach nieprzyjaciela nie powinien stosować większych órędkości jak 800 - 900 km/godz. a przy nalotach do wysokości średnich do 2 MACHA.

d/ Przypuszczalne sposoby atakowania celów:

- konwojów morskich, atakowanie pojedynczych okrętów z lotu poziomego z małych wysokości /50-70 m/ nalot w poprzek celu przy użyciu bomb. W czasie jednego nalotu, konwój może jednocześnie atakować do 12-18 samolotów;
- Mostów - Nalot w poprzek celu, atakowanie z lotu nurkowego przy użyciu bomb burzących grupami w składzie do 12 samolotów;
- Lotnisk - pierwszy ^{atak} nalot na pas startowy, zrzut bomb z lotu nurkowego /wysokość wprowadzenia około 1200-4000 kąt nurkowania 15°-40°/ drugi ^{atak} nalot na samoloty przy użyciu pocisków raketowych z lotu nurkowego /wysokość wprowadzenia około 1500 m i kąt nurkowania 20°/;
- RLP i SD z jednego lub dwóch ^{ataków} nalotów pociskami raketowymi lub bombami. Wysokość wprowadzenia około 1500 m, kąt nurkowania 15-20°.

I. Podczas wykonywania ataków na obiekty naziemne, należy się liczyć że oprócz grup uderzeniowych npl będzie organizował różne grupy taktycznego przeznaczenia. Do najczęściej spotykanych będą grupy obezwładnienia rakiet przeciwlotniczych i osłony przed lotnictwem myśliwskim. Grupy osłony przed lotnictwem myśliwskim najprawdopodobniej będą wykonywały lot za grupą uderzeniową w odległości ^{4-8 km} 1500-2000 m z przewyższeniem 1500 m. Zadaniem grupy osłony będzie prawdopodobnie odciążenie lub zaatakowanie samolotów dyżurujących w strefach z trasy przelotu grupy uderzeniowej. Grupy obezwładniania rakiet przeciwlotniczych najprawdopodobniej będą wykonywały lot przed grupą uderzeniową z zadaniem obezwładnienia dywizjonów ogniowych w rejonie obiektów uderzeń.

II. Podczas nalotów lotnictwa myśliwsko-bombowego na małych wysokościach bez osłony lotnictwa myśliwskiego część samolotów może być uzbrojona w pociski raketowe powietrze-powietrze.

III. Konwój prawdopodobnie atakowany będzie przez grupy w składzie do 12 samolotów uderzeniowych oraz 4-8 samolotów myśliwskich, stanowiących grupę osłony.

IV. Pozostałe obiekty prawdopodobnie atakowane będą przez grupy uderzeniowe w różnym składzie /w zależności od obiektu/ z tym, że w ich ugrupowaniu należy się spodziewać grup obezwładnienia PPK oraz grup osłony przed przeciwdziałaniem LM.

V. PROJEKT

1. Kalkulacja

a/ Możliwości dy...

ZAJECIE NR 5

I. T E M A T : "Ocena własnych możliwości bojowych, sposoby wykonania zadania bojowego".

II. CELE SZKOLENIOWE:

doskonalić umiejętności słuchaczy w kalkulacji sił i środków w zakresie możliwości dyżurowania na lotnisku i w powietrzu.

III. ZAGADNIENIA SZKOLENIOWE - 2 godz.

1. Kalkulacja własnych możliwości bojowych.
2. Kalkulacja wskaźników przestrzennych i wybór sposobów działań.
3. Koncepcja walki powietrznej.

IV. WSKAZÓWKI ORGANIZACYJNO-METODYCZNE

1. Kalkulacje własnych możliwości przygotowują słuchacze na nauce własnej. Na zajęciach przedstawiają przygotowane propozycje.

W zakończeniu zajęć wykładowca przedstawia proponowane rozwiązanie w następujący sposób:

- kalkulacje i tabelki z wykorzystaniem rzutnika BALTAZAR;
- część tekstualną z wykorzystaniem magnetofonu.

V. PROPONOWANE ROZWIĄZANIE

1. Kalkulacja własnych możliwości bojowych

a/ Możliwości dyżurowania pilotów 3 plm w gotowości bojowej nr 1 i 2.

Dane wyjściowe:

- ilość pilotów do działań bojowych - 45
- długotrwałość dnia /w godzinach/ - 15
- długotrwałość nocy /w godzinach/ - 9
- średni czas przebywania pilota w gotowości bojowej Nr 2 - 6 godz.
- średni czas przebywania pilota w gotowości bojowej Nr 1 - 3 godziny
- przewidywane natężenie na dzień 75% dobowego wysiłku;
- przewidywane natężenie na noc 25% dobowego wysiłku;

Średnie natężenie dyżurowania w poszczególnych stopniach gotowości bojowej obliczamy ze wzoru:

$$N_{p/1-2/} = \frac{N_{po} \cdot T_g \cdot Z \cdot K}{T_d \cdot 100}$$

3 plm może utrzymywać ciągle:

- w gotowości bojowej Nr 1 w dzień:

$$N_{p-1} = \frac{45 \cdot 3 \cdot 75}{15 \cdot 100} = 16 \text{ pilotów} \quad 6 \text{ pil}$$

- w gotowości bojowej Nr 2 w dzień:

$$N_{p-2} = \frac{45 \cdot 6 \cdot 75}{15 \cdot 100} = 12 \text{ pilotów} \quad \checkmark$$

- w gotowości bojowej Nr 1 w nocy:

$$N_{p-1} = \frac{45 \cdot 3 \cdot 25}{9 \cdot 100} = 3 \text{ pilotów} \quad \checkmark$$

- w gotowości bojowej Nr 2 nocy:

$$N_{p-2} = \frac{45 \cdot 6 \cdot 25}{9 \cdot 100} = 6 \text{ pilotów} \quad \checkmark$$

64
24
24
30

W n i o s k i : y konwoju do potęgowania działań należy utrzymać maksymalnie możliwą ilość samolotów w gotowości bojowej.

- W ciągu dnia plm może utrzymywać większą ilość załóg od nakazanej w gotowości bojowej Nr 1 o 2 załogi w gotowości bojowej Nr 2 o cztery załogi, które należałoby przeznaczyć do działań samodzielnych, a przede wszystkim do osłony konwoju;
 - W ciągu nocy w plm podobnie jak w dzień jest w stanie utrzymywać w gotowości bojowej nr 1 o jedną załogę więcej od nakazanej w gotowości bojowej nr 2 o dwie załogi.
- b/ Możliwości bojowe 3 plm w dyżurowaniu w strefach dyżurowania. Podczas osłony konwoju morskiego należy ciągle dyżurować w ciągu około 3 godzin. W pozostałym okresie okresowo w zależności od sytuacji.

Możliwości bojowe 3 plm w dyżurowaniu w strefie dyżurowania Nr 3 i 4 obrazuje - patrz zajęcie Nr 4 z nawigacji.

W n i o s k i : stanin dosoru radiolokacyjnego znajdującego się w zespołe okrętów wparowania ogniowego można stosować

- W związku z tym, że konwój należy osłaniać z położenia dyżurowania w powietrzu wysiłkiem jednego pułkowylotu dlatego też do tego celu można użyć nie więcej jak 34 samoloty.
- Do wykonania tego zadania grupy w składzie 4 samolotów mogą dyżurować na H=300 m i nie przekroczą nakazanego wysiłku.
- W związku z tym, że nieprzyjaciół może wykonywać loty zarówno na prędkościach dźwiękowych jak i naddźwiękowych dlatego też należy posiadać różne typy samolotów myśliwskich w strefie dyżurowania.
- Samoloty myśliwskie dyżurujące w strefie należy urzutować po wysokości ze względu na to, że nieprzyjaciół może wykonywać naloty na różnych wysokościach. Dlatego też należy dyżurować co najmniej parą samolotów Lim-5 na H=300-500 m i parą samolotów MiG-21 na H=3000-5000.

działań, oprócz wyłączając na własnym palu radiolokacyjnym. ponieważ okręt dosoru radiolokacyjnego znajduje się w ciągłym ruchu i dane podawane przez niego są mało dokładne.

- Podczas osłony konwoju do potęgowania działań należy utrzymywać maksymalnie możliwą ilość samolotów w gotowości bojowej nr 1 i 2.

2. Kalkulacja wskaźników przestrzennych i wybór sposobów działań podczas działań samodzielnych i osłony konwoju morskiego.

Z przeprowadzonych obliczeń nawigatorskich wynika, że plm może zastosować następujące sposoby działań:

a/ Przy wykorzystaniu pola wykrywania organizowanego siłami 4 brt:

- z położenia dyżurowania na lotnisku można wprowadzać siły do walki na PRW podczas nalotów nieprzyjaciela na H powyżej 3000 m;
- z położenia dyżurowania w strefach można wprowadzać siły do walki na PRW podczas nalotów nieprzyjaciela na H powyżej 300m.

b/ Przy wykorzystaniu dozoru radiolokacyjnego znajdującego się w zespole okrętów wsparcia ogniowego można stosować następujące sposoby działań:

- z położenia dyżurowania na lotnisku można wprowadzać siły do walki na PRW podczas działań nieprzyjaciela na H powyżej 500 m;
- z położenia dyżurowania w strefie można wprowadzać siły do walki na PRW podczas nalotów nieprzyjaciela na H powyżej 300 m.

W n i o s k i :

- w czasie osłony konwoju morskiego dyżurować ciągle kluczem samolotów w strefie Nr 3 lub 4 posiadając do potęgowania co najmniej 6 samolotów w gotowości bojowej Nr 1.
- Wybór określonego sposobu działań oprócz wyłącznie na własnym polu radiolokacyjnym ponieważ okręt dozoru radiolokacyjnego znajduje się w ciągłym ruchu i dane podawane przez niego są mało dokładne.

- Informacje o nieprzyjacielu z dozoru radiolokacyjnego wykorzystywać przede wszystkim do kierowania samolotów w powietrze do stref dyżurowania lub SKW.

3. Koncepcja walki powietrznej

Podczas zwalczania SNP npla należy każdorazowo dążyć przede wszystkim do zaatakowania i zniszczenia grup uderzeniowej ponieważ poprzez jej zniszczenie lub zmuszenie do rzucania ładunku bojowego przed obiektem zapewnia osłonę obiektu. W przypadku gdy w składzie celu znajduje się kilka grup taktycznego przeznaczenia a w tym również grupa osłony należy równocześnie częścią sił atakować grupę uderzeniową a pozostałymi siłami grupę osłony.

Podczas ataku należy dążyć aby prędkość zbliżania była nie większa jak 150-200 km/godz. aby niedopuszczyć do przeskoczenia atakowanego celu. W przypadku dojścia samolotów myśliwskich do celu na odległość umożliwiającą przycelowanie należy ciągle śledzić za nim aby nie dopuścić do "oderwania się" samolotu atakowanego każdorazowo w miarę możliwości należy atakować od strony słońca aby w miarę możliwości uzyskać zaskoczenie. Podczas atakowania celów, atakowane samoloty starać się będą wykonywać manewr aby utrudnić przycelowanie i dokładne prowadzenie ognia. Dlatego też w miarę możliwości należy dokładnie przycelowywać się i dążyć do uzyskania trafienia pierwszą rakieta /serią/. Ponadto aby nie zgubić z pola widzenia samolotu nieprzyjaciela, atakujący samolot myśliwski musi powtarzać każdy jego manewr.

Wykonanie manewru w przeciwną stronę prowadzi do przerwania walki lub konieczności powtórnego naprowadzenia.

VI. Do następnych zajęć przygotować propozycje szefa sztabu zgodnie z wytycznymi.

ZAJĘCIE NR 6

I. T E M A T : "Propozycje w zakresie dowodzenia, współdziałania i zabezpieczenia działań bojowych".

II. CELE SZKOLENIOWE:

1. Uczyć słuchaczy zasad organizacji dowodzenia, współdziałania i zabezpieczenia działań bojowych.

III. ZAGADNIENIA SZKOLENIOWE - 4 godz.

1. Organizacja dowodzenia i współdziałania podczas prowadzenia działań bojowych.

2. Organizacja zabezpieczenia działań bojowych.

IV. WSKAZÓWKI ORGANIZACYJNO-METODYCZNE:

1. Na nauce własnej słuchacze przygotowują propozycje w zakresie dowodzenia, współdziałania i zabezpieczenia bojowego działań.

2. Wprowadzenie

Godzina 17.00. Szef Sztabu otrzymał wytyczne od dowódcy pułku lotnictwa myśliwskiego do przygotowania propozycji w zakresie dowodzenia, współdziałania i zabezpieczenia działań bojowych i przystępuje do ich opracowania.

Na stanowisku szefa sztabu słuchacze 2 kursu OPK.

V. PROPONOWANE ROZWIĄZANIE

1. Organizacja i realizacja dowodzenia i współdziałania podczas prowadzenia działań bojowych.

a/ Dowodzenie działaniami bojowymi realizować z połączonego stanowiska dowodzenia w m. KARTUZY. W celu zapewnienia

dowodzenia 3 elm na lotnisku LEBORK zorganizować startowe stanowisko dowodzenia, które będzie równocześnie stanowiskiem dowodzenia 3 elm. Łączność pomiędzy lotniskiem LEBORK i KARTUZY zorganizować poprzez radiostacje R-118 oraz łączność telefoniczną.

W celu otrzymywania danych z okrętu dozoru radiolokacyjnego na PSD i SD 3 elm wystawić radioodbiorniki pracujące na częstotliwości 1575 KHZ.

b/ Do kierowania startem, lądowaniem i ruchem samolotów w rejonie lotniska KARTUZY oraz współdziałania z artylerią OPL lotniska zorganizować SSD. Do pełnienia ciągłego dyżuru na SSD wyznaczyć dyżurnych kierowników lotniska oraz dowódców baterii artylerii OPL lotnisk. Kierowanie startem i lądowaniem realizować na kanale I. Załogi będące w gotowości bojowej nr 1 będą utrzymywać łączność na kanale II. Celem usprawnienia dowodzenia samolotami, z SSD na lotnisku KARTUZY, umieścić na nim dodatkowo odbiornik UKF, który zapewni podsłuch na kanale II. W celu należytego dowodzenia i współdziałania bateriami artylerii OPL lotniska, komendy na otwarcie ognia do celów powietrznych podaje wyłącznie dowódca baterii znajdujący się przy dyżurnym kierowniku lotniska na SSD. W tym celu do dyspozycji dowódcy baterii wydzielić urządzenie dynamiczne lub radiostacje R-105 i połączenie telefoniczne.

c/ Współdziałanie z 8 BAR OPK realizować z PSD w m. KARTUZY poprzez bezpośredni kontakt z dowódcą 8 BAR. W celu maksymalnego wykorzystania możliwości bojowych lotnictwa myśliwskiego i artylerii raketowej realizować wg następujących wariantów:

- LM działa bez ograniczeń na wszystkich wysokościach poza strefą artylerii raketowej i lufowej;

- w strefie ognia artylerii 8 BAR, LM zwalcza cele powietrzne po uprzednim ustaleniu warunków i sposobu wspólnego zwalczania celów między dowódcą plm i BAR oraz przyjęciu dowodzenia tymi samolotami przez PSD;
- w strefie ognia artylerii lufowej OPK do wysokości 4000 m oraz w promieniu 10 km od środka osłanianego obiektu LM może zwalczać cele powietrzne wyłącznie za zgodą PSD;
- podczas osłony konwoju morskiego lotnictwo myśliwskie nie wchodzi w strefę ognia OPL okrętów i cele powietrzne może zwalczać wyłącznie poza strefą ognia.

Ponadto podczas realizacji współdziałania 3 plm OPK i 8 BAR OPK we wspólnej strefie stosować następujące sposoby:

1. Ześrodkowanie wysiłku lotnictwa myśliwskiego i przeciwlotniczych pocisków kierowanych do jednego celu lub grupy celów /na kierunku/ stosować w przypadkach, kiedy ze względu na charakter celu /stopień zagrożenia, skład i ugrupowanie bojowe/ wymagane jest, w celu jego zniszczenia, zaangażowanie większych sił i środków o różnych możliwościach bojowych. Sposób ten stosować w szczególności podczas odpierania nalołów zmasowanych i grupowych.

W celu zachowania warunków bezpieczeństwa, zwłaszcza w skomplikowanych sytuacjach powietrznych, stosować głównie kolejne ześrodkowanie wysiłku. Przy ześrodkowaniu wysiłku do celów grupowych, rakiety przeciwlotnicze zwalczają czołowe samoloty w grupie, a lotnictwo myśliwskie samoloty skrzydłowe i kolejne samoloty celu grupowego.

2. Podział celów stosować w zasadzie w prostych nieskomplikowanych sytuacjach powietrznych, zwłaszcza kiedy wzajemne odległości i odstępy między poszczególnymi celami umożliwiają dokładne wskazanie /wybór/ celu współdziałającym środkiem. W tym przypadku przeciwlotniczym pociskiem kierowanym przydzielać do zwalczania w pierwszej kolejności cele działające na dużych prędkościach oraz samoloty pociski.

Lotnictwu myśliwskiemu przydzielać cele do zwalczania, których kurs /trasa/ przechodzi przez strefę ognia 8 BAR na dużych parametrach, cele stosujące manewr oraz cele, które nie są zwalczane przez 8 BAR. Podczas nalotów dużej ilości celów działających na wąskim froncie z jednego kierunku /potokiem grup pojedynczych samolotów/ 8 BAR zwalcza cele lecące w czołowym rzucie /potoku/. Lotnictwo myśliwskie atakuje cele położone głębiej tj. w kolejnych rzutach potoku, które nie mogą być zwalczane przez rakiety w drodze przeniesienia ognia oraz cele działające na skrzydłach.

Podział wysiłku wg kierunków /sektorów/ stosować w skomplikowanych sytuacjach powietrznych oraz w przypadku kiedy nie jest możliwe dokładne wskazanie celu dla doar 8 BAR OPK /późne wykrycie celu, zakłócenia radioelektroniczne, jednoczesny nalot z różnych kierunków itp./.

Dowódca 8 BAR OPK i 3 plm OPK podejmują decyzje samodzielnie wskazując do zwalczania cele powietrzne w wyznaczonych sektorach działania dla podległych pododdziałów.

- d/ Podczas osłony konwoju należy wykorzystywać do naprowadzania okręt KPUNIA na który przekazywać nie więcej jak dwie grupy do naprowadzania po uprzednim nawiązaniu łączności na kanale III. Kryptonim okrętu FALA-20.

2. Organizacja i realizacji zabezpieczenia działań.

a/ Maskowanie.

Do maskowania wykorzystać środki podręczne i siatki maskujące. Wszystkie samoloty na obydwóch lotniskach przykryć siatkami maskującymi za wyjątkiem samolotów w gotowości bojowej nr 1.

Celem maskowania pracy środków UL ograniczać ich pracę do koniecznego minimum. W miarę możliwości stosować pracę na 50% mocy.

Oświetlenie pasa, oraz innych środków świetlnych włączać wyłącznie na czas startu i lądowania samolotów.

b/ Do ochrony i obrony lotniska wykorzystać posiadane siły i środki w następujący sposób:

- Ochronę obiektów podlegających dowódcom poszczególnych pododdziałów organizować we własnym zakresie wystawiając potrzebną ilość posterunków i ludzi do ich ochrony.
- Do ochrony sztabu, SD oraz magazynów MPS i amunicji zorganizować warte ze składu kompanii wartowniczej batalionu zaopatrzenia.

- Obronę lotnisk zorganizować poprzez rozmieszczenie placówek i rejonów obrony wokół lotnisk.

W tym celu do obrony lotniska przewidzieć 3 rejonu obrony:

Nr 1 wzdłuż drogi KARTUZY, MISZEWO /3 placówki/;

Nr 2 na odcinku MISZEWO - jezioro ŻUKOWSKIE /3 placówki/;

Nr 3 na odcinku ŻUKOWO - jezioro STRUGA /3 placówki/.

Ponadto na odcinku KARTUZY - jezioro STRUGA oraz wzdłuż północnej części lasu w rejonie m. DZIERŻĄZNO wybudować mieszane pole minowe. Ponadto wzdłuż północnej części lasu w m. ŻUKOWO oraz po południowej części m. MISZEWO wybudować zapory z drutu kolczastego.

W terenie zakrytym pomiędzy poszczególnymi rejonami obrony zorganizować patrole.

W celu umożliwienia wzmocnienia poszczególnych rejonów obrony w rejonie SD plm rozmieścić odwód w sile plutonu który wykorzystywać również jako ochronę SD.

- Do bezpośredniej obrony lotniska KARTUZY przeznaczyć dwie baterie artylerii plot mk. Główny wysiłek artylerii nacelować na obronie pasa startowego oraz stoisk samolotów.

Poszczególne baterie rozmieścić nie dalej jak 500 m od pasa startowego w rejonach - patrz schemat.

c/ W ramach OPBMar wykonać następujące przedsięwzięcia:

- Zorganizować co najmniej dwa patrole skażeń na każdym lotnisku oraz przy SD /SSD/ zorganizować posterunek obserwacji skażeń. Ponadto w rejonach rozmieszczenia poszczególnych pododdziałów z ich składu wystawić obserwatorów skażeń.

- Do prowadzenia rozpoznania skażeń wykorzystać samolot TS-8 przygotowany do rozpoznania skażeń promieniotwórczych;
- W zakresie ochrony ludzi i sprzętu przed skażeniami, 100% ludzi wyposażyć w indywidualne środki ochrony. W tym celu sprawdzić stan tych środków i wymienić sprzęt zużyty i uszkodzony.

Do zbiorowej ochrony ludzi wykorzystać inżynierską rozbudowę lotnisk oraz budynki znajdujące się w rejonie lotnisk.

- Podczas likwidacji skażeń częściowe zabiegi sanitarne i specjalne zorganizują dowódcy pododdziałów we własnym zakresie całkowite zabiegi specjalne prowadzone będą w rejonach rozwinięcia PZS pod kierownictwem szefa zabezpieczenia chemicznego i dowódcy plutonu OPCHEM.

1. Do prowadzenia całkowitych zabiegów specjalnych wykorzystać stacjonarne łaźnie znajdujące się w pobliskich miejscowościach.

d/ W zakresie rozbudowy inżynierskiej lotniska w dalszym ciągu prowadzić prace w tym kierunku aby każdy pojazd mechaniczny znajdował się w wykopie. W rejonach rozmieszczenia samolotów w dalszym ciągu budować szczeliny oraz schrony dla ludzi. Ponadto rozbudowywać istniejące schrony oraz budować nowe z takim wyliczeniem aby cały stan osobowy mógł się w nich ukryć w czasie trwania uderzenia na lotnisko.

VI. Do następnych zajęć przygotować plan działań bojowych plm oraz projekt decyzji do działań.

ZAJĘCIE NR 7

V. PROFONOWANE ROZWIĄZANIE

1. Sprecyzowanie decyzji do działań

I. T E M A T : "Sprecyzowanie decyzji i omówienie głównych elementów planu działań bojowych".

II. CELE SZKOLENIOWE:

1. Doskonalić umiejętności słuchaczy w zakresie związanego formułowania decyzji do działań bojowych.
2. Doskonalić umiejętności słuchaczy w zakresie znajomości treści i formy planu działań bojowych.

III. ZAGADNIENIA SZKOLENIOWE - 4 godz.

1. Sprecyzowanie decyzji do działań bojowych.
2. Omówienie planu działań bojowych.

IV. WSKAZÓWKI ORGANIZACYJNO-METODYCZNE:

1. Projekt decyzji przygotowują słuchacze na nauce własnej. Po jej omówieniu wykładowca podaje proponowane rozwiązanie poprzez odtworzenie go z taśmy magnetofonowej.

2. Wprowadzenie:

Godzina 20.00 2.5. Dowódca pułku sprecyzował decyzje i przystępuje do jej zameldowania dcy KOPK przez techniczne środki łączności.

Słuchacze II kursu OPK na stanowisku dowódcy pułku.

- na lotniska, kolumny i grupy do 12 samolotów;

- na wszy kolejowe 12-18 samolotów;

- na stanowiska startowe artylerii rakietowej i SAM -

1-5 samolotów.

V. PROPONOWANE ROZWIĄZANIE

1. Sprecyzowanie decyzji do działań

Konwój prawdopodobnie atakowany będzie przez grupy w składzie do 12 samolotów uderzeniowych oraz 4-8 samolotów myśliwskich stanowiących grupy osłony.

Pozostałe obiekty prawdopodobnie atakowane będą przez grupy uderzeniowe w różnym składzie /w zależności od obiektu/ z tym, że w ich ugrupowaniu należy się spodziewać grup obezwładnienia PPK oraz grup osłony przed przeciwdziałaniem LM.

Podczas działań należy się liczyć z uderzeniami npla w sektorze odpowiedzialności na następujące obiekty:

- konwój morski;
- węzły kolejowe: TCZEW, PRUSZCZ GDAŃSKI, LĘBORK;
- mosty w.m.: MALBORK, TCZEW, SIEROWO;
- posterunki radiolokacyjne;
- lotniska;
- dywizjony ogniowe artylerii raketowej.

W nalotach może brać udział lotnictwo myśliwsko-bombowe /samoloty F-4C i F-104G, lotnictwo morskie bazowe i pokładowe samoloty F-104G, A-6A i Buccaneer/ oraz samoloty lotnictwa strategicznego typu V lub B-52.

Najbardziej prawdopodobnym kierunkiem nalotu jest kierunek północny znad Morza Bałtyckiego.

Naloty samolotów będą prawdopodobnie wykonywane na małych wysokościach w składzie do 12 samolotów z konwencjonalnymi środkami rażenia.

Na typowe obiekty nieprzyjaciela może użyć następującą ilość samolotów:

- na lotniska, konwój i mosty do 12 samolotów;
- na węzły kolejowe 12-18 samolotów;
- na stanowiska startowe artylerii raketowej i RLP - 6-8 samolotów.

Prędkość lotu po trasie na małych wysokościach w granicach 700-900 km/godz.

Konwoje morskie mogą być atakowane z jednego nalotu pociskami "BULLPUP" z lotu nurkowego pod kątami 15° z wysokości 1200-1500 m lub z lotu poziomego bombami z wysokości 50-700 m z użyciem bomb 500 kg.

Większe grupy samolotów mogą wykonywać zadanie pod osłoną samolotów myśliwskich uzbrojonych w pociski klasy powietrze-powietrze, które będą wykonywać lot przed lub za grupą uderzeniową w odległości 5-7 km.

Podczas atakowania obiektów osłanianych artylerią raketową należy się liczyć z grupami samolotów przeznaczonymi do obezwładnienia artylerii raketowej.

Podczas działań bojowych należy się liczyć z silnymi zakłóceniami radioelektronicznymi aktywnymi i pasywnymi.

- b/ Postawione przed pułkiem zadanie zdecydowałem wykonać w następujący sposób:

Działania bojowe prowadzi ć całością sił i środków wykonując jednocześnie zadanie osłony konwoju morskiego oraz osłonę obiektów w systemie OPK.

całkowit
Jako zasadniczy sposób osłony konwoju przewiduje zwalczanie środków napadu powietrznego nieprzyjaciela z położenia dyżurowania w strefach, natomiast podczas działań w systemie OPK z położenia dyżurowania na lotniskach.

Podczas osłony konwoju morskiego strefy dyżurowania rozmieścić tak aby dyżurujące samoloty nie przelatowały nad ugrupowaniem konwoju lecz z boku od strony północnej.

Dyżurujące samoloty winny ciągle mieć w polu obserwacji przechodzący konwój. Do dyżurowania w powietrzu podczas osłony konwoju morskiego przewiduje jeden pułkowy lot.

W tym celu podczas osłony konwoju morskiego będą dyżurował kolejno ciągle kluczem samolotów w strefie Nr 3 i 4 ugrupowując go parami na H 300 - 500 i 3000 - 5000 m. Natomiast na lotnisku będą posiadał 6 samolotów w gotowości bojowej

Nr 1 i 6-8 samolotów w gotowości bojowej Nr 2.

W pozostałym okresie będę utrzymywał w gotowości bojowej Nr 1 - 10 samolotów w gotowości bojowej Nr 2 - 12 samolotów. W czasie osłony konwoju wymiana załóg dyżurujących będzie odbywać się w następujący sposób:

- załogi kończące dyżurowanie odchodzą z kursem 270° i po jednej minucie lotu od czoła konwoju wykonują skręt na radiostację prowadzącą lotniska lądowania;
- załogi wchodzące do stref dyżurowania wyprzedzane są przez PPN z tyłu konwoju w odległości 6-8 km a następnie rozpoczynają manewr.

Załogi osłaniające konwój mogą odejść ze strefy dyżurowania wyłącznie na rozkaz PSD lub w celu zaatakowania zbliżających się samolotów nieprzyjaciela o czym niezwłocznie meldują na PSD.

Pierwszą i trzecią eskadrę wykorzystam do zwalczania celów na małych, średnich i dużych wysokościach w tym również do osłony konwoju morskiego. Drugą eskadrę wykorzystam przede wszystkim do działań nocnych.

c/ Współdziałanie z 8 BAR OPK realizować z PSD w m. KARTUZY, poprzez bezpośredni kontakt z dowódcą 8 BAR OPK. W celu maksymalnego wykorzystania możliwości bojowych lotnictwa myśliwskiego i artylerii raketowej realizować wg następujących wariantów:

- LM działa bez ograniczeń na wszystkich wysokościach poza strefą ognia artylerii raketowej.
- W strefie ognia artylerii raketowej 8 BAR LM zwalcza cele powietrzne po uprzednim ustaleniu warunków i sposobów wspólnego zwalczania celów między dowódcą plm i BAR oraz przyjęciu dowodzenia tymi samolotami przez PSD.

Ponadto podczas realizacji współdziałania 3 plm OPK i 8 BAR OPK we wspólnej strefie stosować następujące zasady:

1. Ześrodkowanie wysiłku lotnictwa myśliwskiego i przeciwlotniczych pocisków kierowanych do jednego celu lub grupy celów /na kierunku/ stosować w przypadkach, kiedy ze względu na charakter celu /stopień zagrożenia, skład i ugrupowanie bojowe/ wymagane jest w celu jego zniszczenia zaangażowanie większych sił i środków o różnych możliwościach bojowych. Sposób ten stosować w szczególności podczas odpierania nalotów zmasowanych i grupowych. W celu zachowania warunków bezpieczeństwa zwłaszcza w skomplikowanych sytuacjach powietrznych, stosować głównie kolejne ześrodkowanie wysiłku. Przy ześrodkowaniu wysiłku do celów grupowych rakiety przeciwlotnicze zwalczają czołowe samoloty w grupie a lotnictwo myśliwskie samoloty skrzydłowe i kolejne samoloty celu grupowego.
2. Podział celów stosować w zasadzie w prostych nieskomplikowanych sytuacjach powietrznych, zwłaszcza kiedy wzajemne odległości i odstępy między poszczególnymi celami umożliwiają dokładne wskazanie /wybór/ celu współdziałającym środkiem. W tym przypadku dla 8 BAR przydzielać do zwalczania w pierwszej kolejności cele działające na dużych prędkościach oraz samoloty - pociski. Lotnictwu myśliwskiemu przydzielać cele do zwalczania, których kurs /trasa/ przechodzi przez strefę ognia 8 BAR na dużych parametrach, cele stosujące manewr oraz cele, które nie są zwalczane przez 8 BAR. Podczas nalotów dużej ilości celów działających na wąskim froncie z jednego kierunku /potokiem grup, pojedynczych samolotów/ 8 BAR zwalcza cele lecące w czołowym rzucie /potoku/. Lotnictwo myśliwskie atakuje cele położone głębiej tj. w kolejnych rzutach potoku, które nie mogą być zwalczane przez rakiety w drodze przeniesienia ognia oraz cele działające na skrzydłach.

Podział wysiłku wg kierunków /sektorów/ stosować w skomplikowanych sytuacjach powietrznych oraz w przypadku kiedy nie jest możliwe dokładne wskazanie celu dla doar 8 BAR /późne wykrycie celu, zakłócenia radioelektroniczne, jednoczesny nalot z różnych kierunków itp./.

Dowódca 8 BAR i 3 plm podejmują decyzję samodzielnie wskazując do zwalczania cele powietrzne w wyznaczonych sektorach działania dla podległych pododdziałów.

d/ Start samolotów na przechwycenie oraz do stref dyżurowania odbywał się będzie:

- na lotnisku KARTUZY na sygnał z PSD;

- na lotnisku LEBORK na sygnał z SSD.

Wyloty do stref dyżurowania odbywać się będą z gotowości bojowej Nr 2.

Dolot do strefy dyżurowania odbywał się będzie wg obliczonego kursu i czasu oraz za pomocą radiotechnicznych środków UL. Kontrolę miejsca znajdowania się w strefie dyżurowania realizować się będzie przy pomocy zawczasu obliczonych KKRów na radiostacje prowadzącą LEBORK i KARTUZY z jednoczesną kontrolą lotu na wskaźniku obserwacji okrężnej.

e/ Działaniami bojowymi dowodzę osobiście z PSD w m.KARTUZY.

Na lotnisku LEBORK dowodzi mój zastępca d/s liniowych.

Dowódca grupy samolotów jest dowódca klucza, a podczas lotu parą dowódca pary. Podczas działań kilku grup samolotów na jeden cel /podczas potęgowania wysiłku/ dowódca całości jest dowódca grupy, która pierwsza doszła do celu. W przypadku gdy w którejś z grup znajduje się dowódca eskadry lub pilot z dowództwa pułku, obejmują oni dowodzenie całością.

Podczas naprowadzania samolotów myśliwskich na cele lecące na małych wysokościach stosować manewr pionowy. Po samodzielnym wykryciu celu niskoleżącego przez samoloty patrolujące, lub jego przechwycenia, samoloty myśliwskie nie odchodzą od celu /jeśli w wyniku przeprowadzonych ataków cel nie

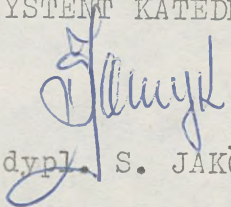
został zniszczony/ aż nie zostaną na ten cel naprowadzone następne grupy samolotów myśliwskich.

W celu umożliwienia śledzenia tych samolotów na wskaźnikach RLS i naprowadzania na nie innych grup samolotów, kontynuują one lot za celem na wysokości 600 - 1000 m.

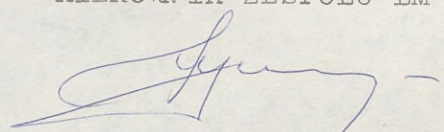
Podczas osłony konwoju część załóg będzie przekazywanych do naprowadzania na KPUNIA na kanale III.

Kryptonim okrętu FALA - 20.

OPRACOWAŁ:
ST.ASYSTENT KATEDRY OPK

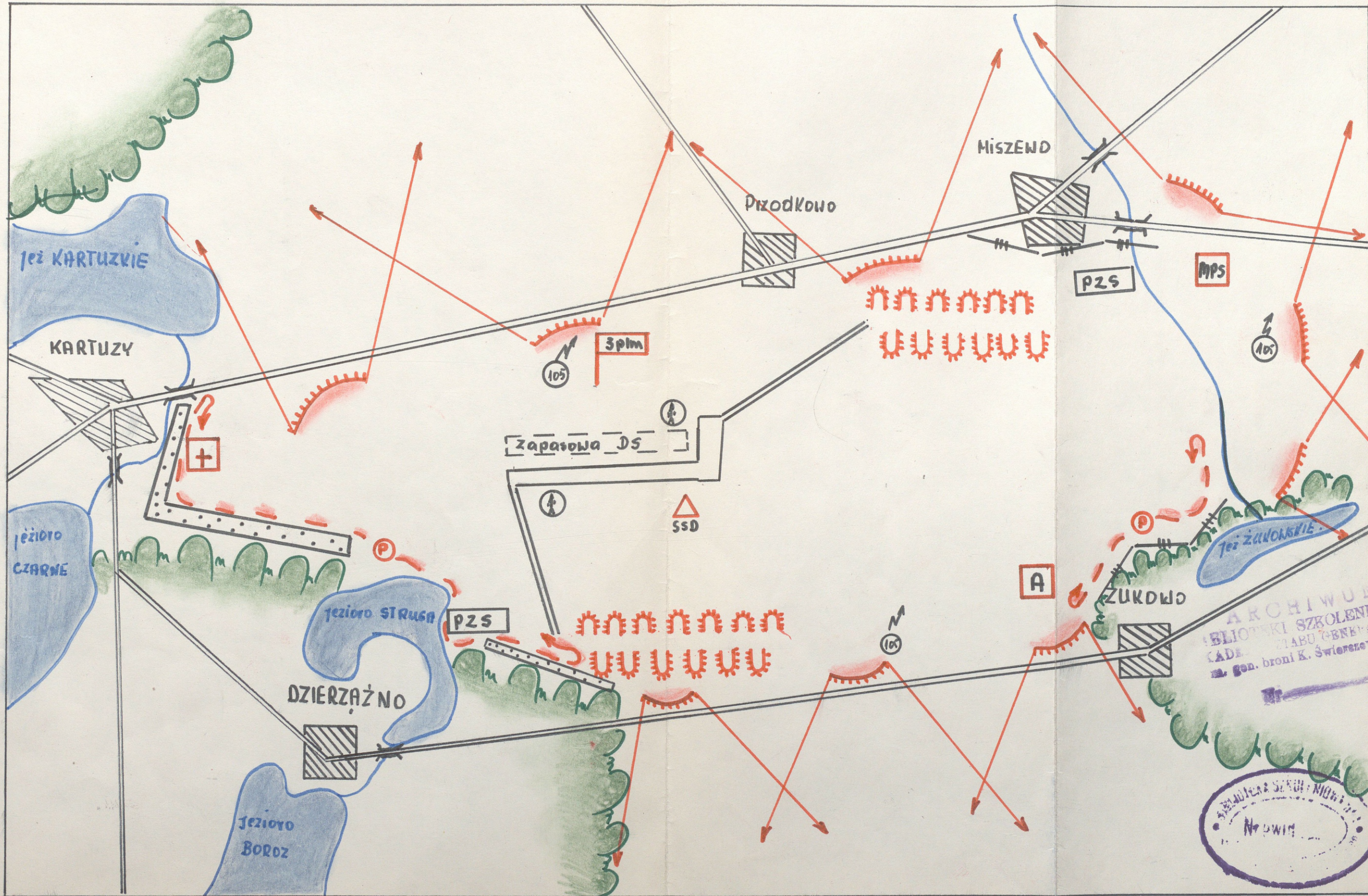

ppłk dypl. S. JAKÓBCZYK

SPRAWDZIŁ:
KIEROWNIK ZESPOŁU LM

ppłk dypl. Jerzy FIJAŁKOWSKI

Wydrukowano w 2 egz.
Egz.Nr 1-2 Bibl.Tajna
Wyk. ppłk Jakóbczyk
Druk.SD dn.17.03.1973 r.
Nr ks.masz.0211/WL

SCHEMAT LOTNISKA KARTUZY

ARCHIWUM
BIBLIOTEKI SZKOLENIOWEJ
KADRY
CIĄGU GEN. AL. K.
gen. broni K. Świerczewskiego

Województwo Pomorskie
Kartuzy
19...

A K A D E M I A S Z T A B U G E N E R A L N E G O
im.gen. broni K.Świerczewskiego

ODDZIAŁ WOJSK OPK I LOTNICTWA
KATEDRA WOJSK OPK

T A - J N E
Egz. nr ...

"ZATWIERDZAM"
SZEF KATEDRY WOJSK OPK

płk doc.dr Jan UCHAŃSKI

Dnia 1972 r.

Dla wykładowców i
słuchaczy II kursu OPK

ppłk dypl. Stanisław JAKOBCZYK

ĆWICZENIE GRUPOWE DOSKONALĄCE Nr 273/II OPK

TEMAT: "Organizacja działań bojowych przez plm OPK"

/Z A Ł O Ż E N I E / 020917

Mapy 1 : 500 000
N - 33 - A,B,C,D
N - 34 - A,C.

Pozycja planu wydawniczego nr

W A R S Z A W A

L I S T O P A D

1972 r.

I.

1. Państwa NATO rozpoczęły działania wojenne w EUROPIE^zużyciem konwencjonalnych środków rażenia. Wykorzystując czynnik zaskoczenia wykonały zmasowane uderzenia lotnictwem na środki OPK na terytorium NRD i PRL.

Wykorzystując początkową przewagę w powietrzu, wojska lądowe przy silnym wsparciu lotnictwa i artylerii przekroczyły granicę NRD-NRF i do 2.5 włamały się w głąb terytorium NRD na głębokość 50-70 km.

Lotnictwo 2 i 4 PTSP po przeprowadzeniu początkowych operacji wywalczyło przewagę w powietrzu i obecnie skupia swój wysiłek na utrzymaniu tej przewagi oraz wsparciu wojsk i izolacji rejonu działań przed dopływem świeżych sił i sprzętu.

2. Wojska Frontu Nadmorskiego powstrzymują natarcie przeciwnika dążąc do zatrzymania jego natarcia. Jednocześnie przez terytorium PRL odbywa się przegrupowanie wojsk operacyjnych w kierunku zachodnim z równoczesnym dowozem zaopatrzenia transportem drogowym, kolejowym oraz drogą morską do portów w NRD i zachodnich portów PRL. Wojska OPK osłaniają przegrupowanie wojsk i sprzętu przez terytorium PRL zwracając szczególną uwagę na osłonę węzłów kolejowych i drogowych, przepraw na rz. Odra oraz portów przybrzeżnej żeglugi morskiej.

5 KOPK broni północno-zachodniej części PRL przed rozpoznaniem i uderzeniami z powietrza, 3 plm prowadzi działania bojowe w składzie 5 KOPK.

II.

Dowódcy 3 plm OPK z rozkazu dowódcy 5 KOPK i na podstawie dotychczasowych działań bojowych o 16.00 2.5 wiadomo:

1. Lotnictwo nieprzyjaciela wykonywało naloty na obiekty z kierunku północnego i północno-zachodniego grupami samolotów typu F-4 i F-104 przeważnie z małych wysokości. Między innymi w dniach 1-2.5 wykonało uderzenia na węzły kolejowe i drogowe w m. SZCZECIN, GRYFINO, STARGARD SZCZECIŃSKI, NOWOGARD, KOSZALIN oraz ^{na}komunikację morską na odcinku GDYNIA-KOŁOBRZEG.

Z kierunku zachodniego lotnictwo nieprzyjaciela atakowało między innymi mosty i przeprawy na rzece ODRA w rejonie PODJUCHY, KOSTRZYŃ i SZWEDT oraz na rzece WISŁA w rejonie MALBORK, TCZEW, GRUDZIADZ.

Taktyczne lotnictwo rozpoznawcze prowadzi intensywne rozpoznanie z małych wysokości z kierunku zachodniego do rubieży rz. WISŁA.

2.5 KOPK w składzie: 3, 4 i 5 plm OPK - 6 i 8 BAR OPK 26 i 32 prt broni przed rozpoznaniem i uderzeniami z powietrza obiektów w rejonie: KOSTRZYŃ, OBORNIKI, WŁOCŁAWEK, BRANIEWO, skupiając główny wysiłek na kierunku zachodnim i północno-zachodnim oraz na osłonie:

- portów - GDYNIA, GDAŃSK, SZCZECIN, KOŁOBRZEG, ŚWINOUJŚCIE;
- baz morskim HEL, USTKA, KOŁOBRZEG;
- wojsk operacyjny^{ch} rozmieszczony^{ch} w rejonie korpusu oraz podczas ich przejścia przez rz. WISŁA i ODRA;
- komunikacji morskiej w rejonie przybrzeżnym.

W tej sytuacji dowódca 5 KOPK zamierza wykorzystać poszczególne rodzaje wojsk następująco:

a/ lotnictwo myśliwskie do osłony kierunku północno-zachodniego i północnego ze szczególnym uwzględnieniem portów: ŚWINOUJŚCIE, SZCZECIN, KOŁOBRZEG, GDYNIA, GDAŃSK.

Zwalczanie celów na średnich i dużych wysokościach oprzeć na scentralizowanym użyciu lotnictwa myśliwskiego, natomiast na małych wysokościach na samodzielnym prowadzeniu działań bojowych przez poszczególne pułki w wyznaczonych sektorach odpowiedzialności.

W celu zmniejszenia skutków uderzeń lotnictwa nieprzyjaciela na lotniska, planować bazowanie każdego plm OPK na dwóch lotnisk^{ch} bazowania.

b/Wojskami raketowymi korpusu w składzie 6 BAR OPK, 7 par OPK, 8 BAR OPK /ćwicząca/ zorganizować obronę obiektowo-strefową wybrzeża morskiego PRL, skupiając główny wysiłek na obronie portów GDYNIA, GDAŃSK, HEL, SZCZECIN. 21 spa OPK bronić mostów na rz. WISŁA w rejonie TCZEW - MALBORK.

Pierwszorzutowe dywizjony średniego zasięgu przygotować do zwalczania celów nawodnych.

c/ Wojska radiotechniczne w składzie 29 i 32 pułku do prowadzenia rozpoznania radiolokacyjnego oraz zabezpieczenia działań bojowych oddziałów lotnictwa myśliwskiego i wojsk raketowych.

4.34 plm OPK od świtu 3.5 w dalszym ciągu zwalczać środki napadu powietrznego npla na rozkaz z SD 5 KOPK. Ponadto na sygnał "Zorza" podany z SD 5 KOPK we współdziałaniu z 8 BAR OPK samodzielnie zwalczać wszystkie cele w sektorze odpowiedzialności: KLUKI, BYTÓW, HEL, SZTUM.

Ponadto być w gotowości do osłony konwoju morskiego na odcinku 18°30' do 17°00' długości geograficznej wschodniej, przechodzącego około 20-25 km od południowego wybrzeża Morza Bałtyckiego. Działania bojowe prowadzić z położenia dyżurowania na lotnisku. okresowego dyżurowania w strefie nr 1 oraz patrolowania w strefie nr 11 i 12.

Nakazna rubież wprowadzenie do walki 40 km północ wybrzeże Morza Bałtyckiego. Podczas działań samodzielnych zezwala się dowódcy 3 plm OPK wykorzystać jednorazowo nie więcej, jak 2/3 sił. W tym celu utrzymywać siły w następujących stopniach gotowości bojowej:

- a/ w dzień - w gotowości bojowej nr 1 - klucz samolotów
- w gotowości bojowej nr 2 - dwa klucze samolotów
- b/ w nocy - w gotowości bojowej nr 1 - parę samolotów
- w gotowości bojowej nr 2 - klucz samolotów.

Sposób osłony konwoju morskiego oraz ilość sił do jego realizacji przedstawi dowódca pułku podczas meldowania decyzji. Początek osłony konwoju morskiego około 12.00 3.5, średnia prędkość konwoju 18-20 węzłów.

Podczas osłony konwoju morskiego ilość sił w poszczególnych stopniach gotowości bojowej określi dowódca 3 plm OPK.

Natężenie działań - 3 wyloty na pilota. Decyzję na działania bojowe zameldować dcy 5 KOPK przez techniczne środki łączności do 20.00 2.5. Gotowość do działań bojowych osiągnąć do 3.00 3.5.

Celem organizacji i realizacji współdziałania zorganizować połączone stanowisko dowodzenia wspólnie z 8 BAR na bazie SD 4 batalionu radiotechnicznego.

III.

1. 3 plm prowadzi działania bojowe i od 3.00 do 16.00 2.5 wykonał około 70% wylotów bojowych i utrzymuje na lotniskach następujące siły w gotowości bojowej:
 - a/ w dzień - w gotowości bojowej nr 1 - klucz samolotów
- w gotowości bojowej nr 2 - trzy klucze samolotów
 - b/ w nocy - w gotowości bojowej nr 1 - klucz samolotów
- w gotowości bojowej nr 2 - klucz samolotów.
2. Skład bojowy i wyszkolenie pilotów 3 plm

Pod- od- dział	Ilość pilo- tów	Z tego przygot. do działań				Typ samo- lotu	Ilość	Z tego		Uwagi
		w dzień		w nocy				spraw.	nie- spraw.	
		ZWA	TWA	ZWA	TWA					
Klucz do- wódz- twa	5	5	5	5	5					
1 elm	15	15	15	15	15	MiG 21- Mf	12	11	1	
2 elm	16	16	16	16	16	MiG- 21pfm	11	10	1	
3 elm	14	14	14	14	-	Lim-5	11	11	-	

Samoloty niesprawne będą wyremontowane do 8.00 3.5.

Ponadto pułk posiada:

- 2 UTMiG - 21
- 1 UTMiG - 15
- 2 AN - 2
- 2 TS - 8 Bies.

Oskłonę konwoju do rubieży 18° 30' realizuje 124 plm OPK/R/
a od rubieży 17°00' 5 plm OPK.

3. Środki OPL konwoju morskiego prowadzą ogień do wszystkich celów powietrznych znajdujących się nad konwojem do H = 4000 m.

W zespole okrętów wsparcia ogniowego znajdują się okręty dozoru radiolokacyjnego /stacje P-15/. Dane o celach z tych okrętów podawane są na częstotliwościach 1575 KHz. Ponadto znajduje się 1 okręt "KUNIA", który będzie realizował naprowadzenie wszystkich załóg, które nawiążą z nim łączność na polecenie SD 3 plm, jednak nie więcej jak 2 załogi /grupy/ na 2 cele powietrzne jednocześnie, kryptonim okrętu "FAŁA-20".

4. 3 plm OPK bazuje na lotnisku KARTUZY i LEBORK.

Na lotnisku KARTUZY znajduje się SD plm oraz 1 i 2 elm.

Lotnisko posiada betonową drogę startową o wymiarach 2500 x 60 m. Zasadniczy kurs lądowania 270°.

Na lotnisku LEBORK bazuje 3 elm. Lotnisko posiada metalową drogę startową o wymiarach 2200 x 50 m. Zasadniczy kurs lądowania 330°.

5. Działania bojowe zabezpiecza 12 bzap i 13 ddowl, które ukończone są w ludziach i sprzęcie w około 85%. 12 bzap posiada środków MTZ na około 20 pułkowylotów.

6. Przewidywana pogoda na dzień 3.5, bezchmurnie, wiatr wschodni 4-6 m/sek. Widoczność 10-12 km. Temperatura w dzień 20-24° w nocy 8-10°, świt 4.06, zmrok 19.10.

IV.

Do pierwszego zajęcia przygotować:

1. Przystudiować założenie.
2. Wrysować sytuację na mapę 1 : 500 000.
3. Na stanowisku dowódcy 3 plm przygotować:
 - wnioski z analizy zadania
 - zamiar działań
 - wytyczne dla oficerów sztabu i szefów służb.

Uwaga: Do ćwiczenia wykorzystać mapy z ćwiczenia nr 272 z artylerii.

V.

LITERATURA:

1. Skrypt nr bibl. 014196. Organizacja i prowadzenie działań bojowych przez plm OPK.

2. Skrypt nr bibl. 014076. Osłona desantów i konwojów morskich przez DLM.
3. Notatki z wykładów.

ZAŁĄCZNIKI:

- Nr 1 - Taktyka działań lotnictwa nieprzyjaciela.
- Nr 2 - Schemat ugrupowania konwoju.
- Nr 3 - Schemat ugrupowania samolotów podczas uderzenia na HEL.
- Nr 4 - Sytuacja nawigacyjna 3 plm.
- Nr 5 - Schemat lotniska KARTUZY.

OPRACOWAŁ:

ST.ASYSTENT KATEDRY WOJSK OPK

SPRAWDZIŁ:

KIEROWNIK ZESPOŁU LM KAT.OPK

ppłk dypl. Stanisław JAKÓBCZYK ppłk dypl. Jerzy FIJAŁKOWSKI

Wykonano w 32 egz.

Egz. 1 - 2 Oprac.metod.

Egz.nr 3-32 B.T.

Wyk.ppłk S. JAKÓBCZYK

Druk. H.M. dn.21.03.73 r.

Nr ks.0542/0979/WW.

Kor.M.E.

Załącznik nr 1

do założenia

TAKTYKA DZIAŁAŃ LOTNICTWA NIEPRZYJACIELA

W dotychczasowych działaniach lotnictwo nieprzyjaciela stosowało następującą taktykę:

1. Lotnictwo nieprzyjaciela oprócz działań w strefie frontowej wykonywało i wykonuje szereg uderzeń na obiekty położone w rejonie działań bojowych 5 KOPK. W ciągu ostatnich dni lotnictwo nieprzyjaciela wykonało uderzenia na mosty i przeprawy w rejonie: SZCZECIN, SZWEDT, KOSTRZYŃ, węzły komunikacyjne w rejonie SZCZECIN, GRZYBINO, NOWÓGARD, STARGARD i KOSZALIN oraz na kolumny wojsk operacyjnych na drogach przemarszu do rubieży rz. WISŁA.

Lotnictwo działa przeważnie z kierunku północnego i północno-zachodniego samolotami typu F-4c i F-104G grupami w składzie 8-12 samolotów, a w niektórych przypadkach nawet do 30 samolotów. Uderzenia wykonywane są przeważnie z małych wysokości 200-400 m oraz podczas uderzeń z lotu nurkowego z wysokości 1500-3000 m. Nieprzyjaciel najczęściej stosował bomby odłamkowo-burzące różnych wagamiarów podczas uderzeń na węzły komunikacyjne i lotniska. Podczas atakowania innych obiektów najczęściej stosował rakiety "Bullpup" oraz bomby kulkowe i napalmowe.

Działania większych grup uderzeniowych osłaniane były 2-3 kluczami samolotów F-104G. Ponadto na trasie przelotów nieprzyjaciel stosował aktywne zakłócenia średniej i dużej intensywności zakresu centymetrowego i decymetrowego oraz w rejonie celu zakłócenia pasywne zakresu metrowego i centymetrowego ze średnich i dużych wysokości.

2. Lotnictwo morskie NRF wykonywało uderzenia z kierunku północnego i północno-zachodniego przeważnie na porty, bazy morskie oraz konwoje morskie w czasie przejścia morzem.

Lotnictwo działało grupami w składzie 8-12 samolotów typu F-104G przeważnie z wysokości 300 - 500 m.

Ugrupowanie bojowe samolotów z zasady składało się z wielu podgrup o różnym przeznaczeniu taktycznym. Np. podczas uderzenia na bazę morską HEL npl zastosował następujące ugrupowanie: - patrz załącznik nr 3 do założenia.

Podczas uderzeń na porty atakowane poszczególne cele z lotu poziomego bombami zapalającymi i kulkowymi z wysokości 200-300 m oraz z lotu nurkowego przy użyciu bomb burzących i rakiet z wysokości 1500-2000 m. przy prędkościach w granicach 700-800 km/godz.

Konwoje morskie atakowane przeważnie z jednego kierunku, przy czym kolejne grupy /klucze/ stosowały różne środki rażenia.

Uderzenia na konwoje były powtarzane kilkakrotnie w czasie przejścia morzem. Z zasady najsilniejsze uderzenie wykonywane jest na okręt czołowy w szyku następnie atak przenoszony jest kolejno na pozostałe okręty grupy. Tylko w nielicznych przypadkach lotnictwo nieprzyjaciela atakowało wszystkie okręty jednocześnie.

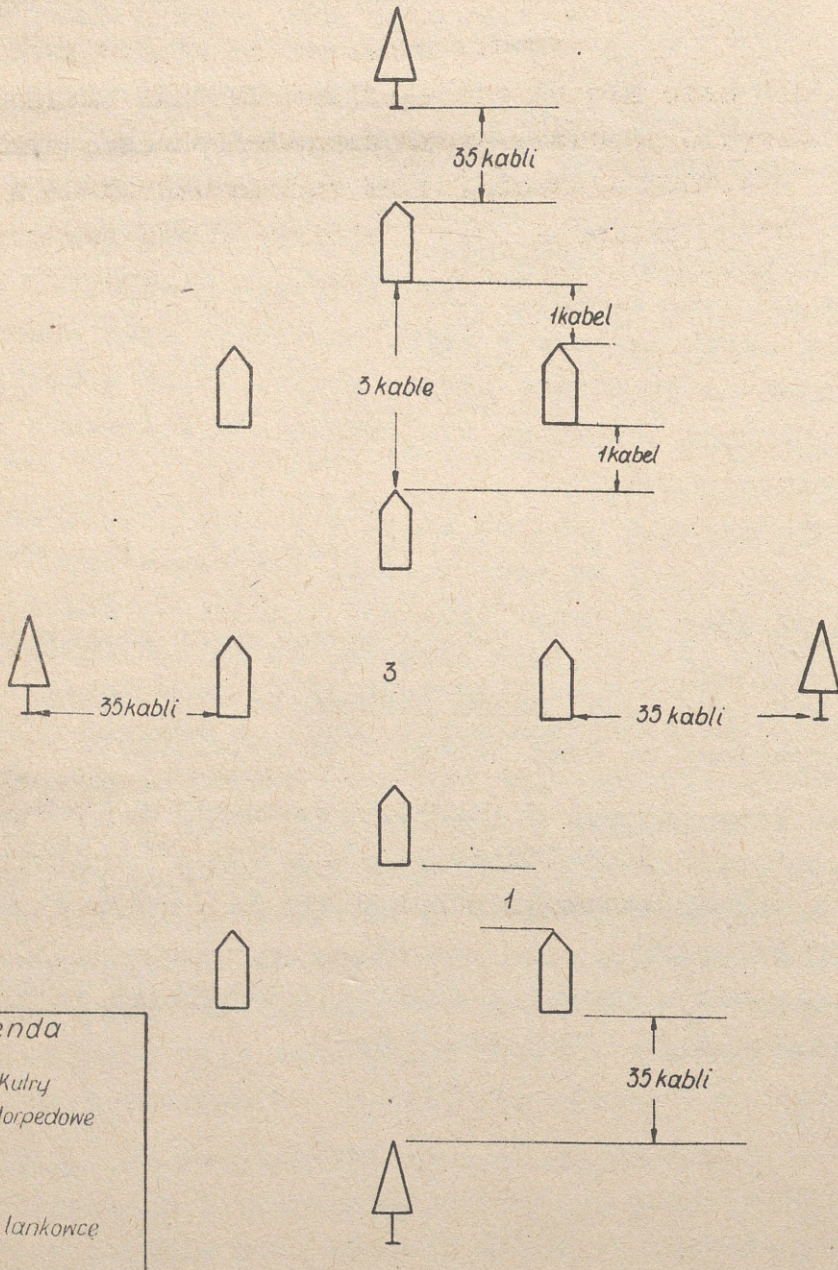
Podczas wykonywania uderzeń na okręty lotnictwo stosuje rakiety 70 mm i 127 mm oraz pociski kierowane typu "Bullpup". Rzadziej używane są bomby kruszące i kulkowe. Ataki przeważnie wykonywane są na trawersie okrętów, na kątach kursowych 30 - 40°. Podczas ataków w nocy, celem dokładnego rozpoznania okręty i statki określone są przy pomocy bomb świetlnych.

3. Lotnictwo rozpoznawcze prowadzi rozpoznanie z kierunku zachodniego i północno-zachodniego pojedynczymi samolotami RF-104G głównie z małych wysokości do rubieży rz. WISŁA na prędkościach 900 km/godz.

Lotnictwo morskie prowadzi również rozpoznanie wzdłuż wybrzeża na wysokościach 10000-16000 m.

załącznik nr 2
Do założenia do ćwiczenia Nr 273

SCHEMAT UGRUPOWANIA KONWOJU

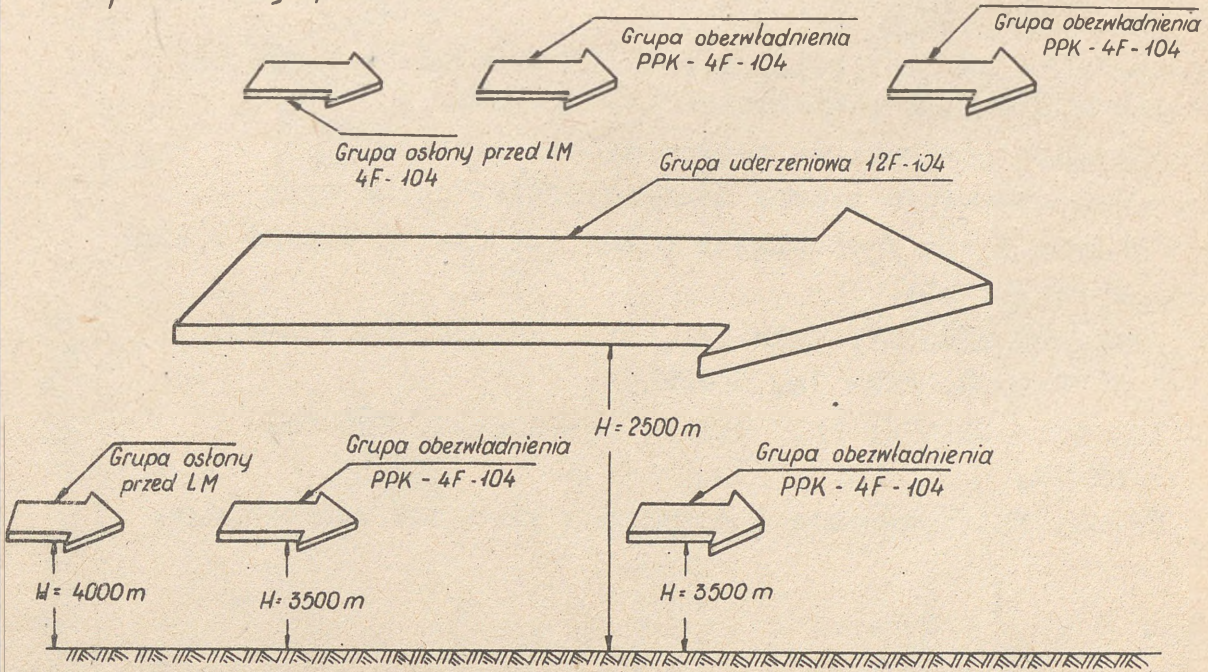
Legenda

- - Kulry torpedowe
- - łankowce

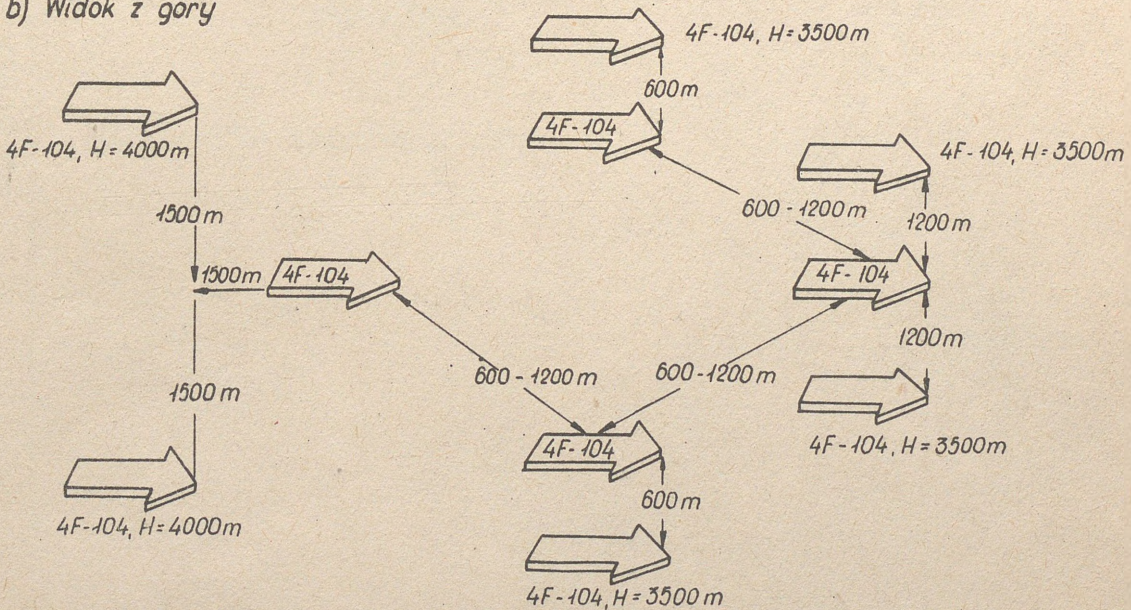
Wsk w 32 egz
Tyt. nr 17 Opac. mel
Luz. nr 5 32 B.T
Wsk. opik Jankowca
pot. nr 0900/ww

SCHEMAT UGRUPOWANIA SAMOLOTÓW NPLA PODCZAS UDERZENIA NA HEL W DNIU 2.5

a) Widok ugrupowania z boku

b) Widok z góry

Wyk. n 32eqz
Egz. nr 1-2 D. nac. mel.
Egz. nr 3-32. B. I.
Wyk. ppk. Jakubczyk
poz. nr 0984/kw

Załącznik nr 4

do założenia do ćwiczeń Nr
273.

Sytuacja nawigacyjna 3 plm OPK
na 16.00 2.5.

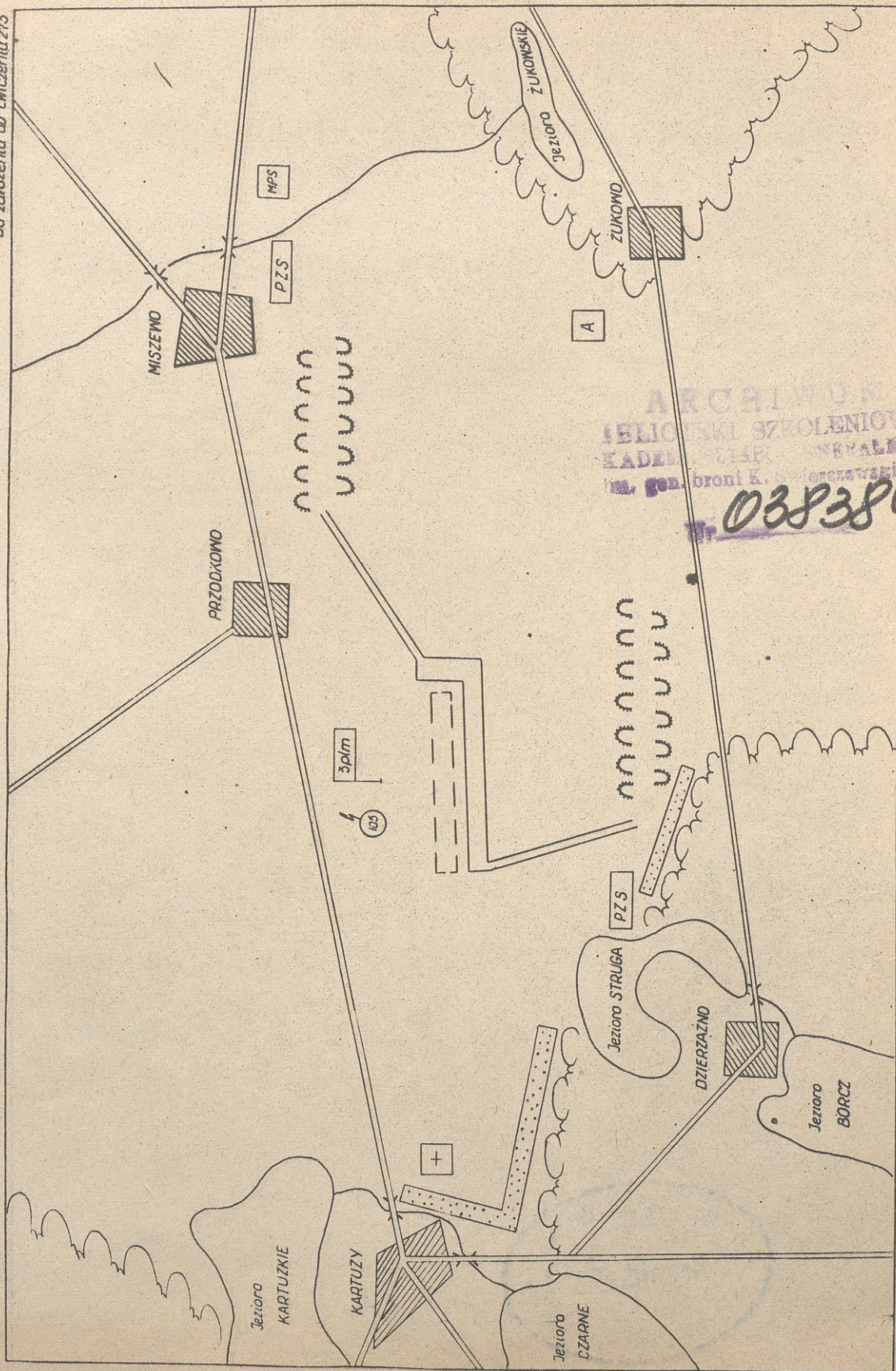
1. Wyszkolenie nawigatorskie personelu latającego 3 plm OPK zgodne z wymogami posiadanych klas pilota.
- Wyszkolenie nawigatorów naprowadzenia dobre.
2. Do stanu etatowego służby nawigatorskiej pułku brak nawigatora 3 elm / obowiązki pełni dowódca 2 klucza 3 elm/
3. Stan środków UL:
 - lotnicze KARTUZY: dwie DRL, BRL, RSP-7T, świecz-57, 0,5 łucz-2, KNS-1s, 3 APM-90;
 - lotnisko LEBORK: DRL, ARP-6, 0,5 łucz-2, KNS-1p, 2APM-90.Środki UL zapewniają lądowanie z kierunku zachodniego.

OPRACOWAŁ

płk Eugeniusz GRYSIEWICZ

SCHEMAT LOTNISKA KARTUZY

Załącznik Nr 5
Do założenia do ćwiczenia 273

ARCHIWUM
 JELIŃSKI SZOLENION
 KADRY
 gen. broni K. Sidorowski

038384

Wsk. w. 32.02
 Epr. nr 42. Drogac. me.l.
 Epr. nr 3-32.8.1
 Wsk. polk. Jankowczyk
 poz. nr. 0.982/mm

1 mepe

